38. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM Ára: 3.– Ft 1982. SZEPTEMBER 2.

Vármai György rajza

MEGDRÁGULT A VONAT

– Hajó indul a második vágányról...

(HOGYAN UTAZZUNK OLCSÓN? – LUDAS FÓRUM A 8–9. OLDALON)

– De Gizi néni, nem kellett volna ilyen drága ajándékot hoznia...

Forra-Cola

Felhívnám az illetékesek figyelmét egy új Cola-márkára, amelyből többet adnak el, mint a népszerű Coca- és Pepsi-Colából együttvéve, miközben neve sincsen az új „üdítő" italnak, de mindenütt kapható. Az italt ravaszul, hogy ne tűnjék fel a nevenincs készítménynek, Coca-Colás és Pepsi-Colás üvegekben hozzák forgalomba, és ha lehűtenénk, úgy azt hihetnénk, hogy valódi Coca-Colát vagy Pepsi-Colát fogyasztottunk – miután valóban azt ittunk! Az ismeretlen Cola-folyadék ugyanis csak annyiban tér el jóhírű és márkás társaitól, hogy langyosan, melegebb idő esetén melegen kerül forgalomba és ebben az állapotában elveszti jóízét és aromáit.

A mindenütt kapható ital – melynek ideiglenesen, utalva hőmérsékletére, a Forra-Cola márkanevét kölcsönztem – ízében a kaucsuklabdához hasonlít, melyet kátránypapírban hoztak forgalomba, s vékonyan leöntötték a Fagifor nevű köhögéscsillapító folyadékkal. A Forra-Cola a szájpadláson a medvecukor és a bakelit ötvözetének zamatát kelti, míg a szájüregben tartva az italt, olyan érzésünk támad, hogy langyos szódavízben avas szalonnát áztattak hosszú időn keresztül, dohos pincében.

Valamikor, amikor a Coca-Cola és a Pepsi-Cola honpolgárságot nyert minálunk, felfigyeltünk arra, hogy a márka minőségét mennyire ellenőrzik, nemcsak a gyárban, hanem egészen a fogyasztóig: ha nem volt megfelelően hűtve, nem is engedélyezték az árusítását! Akkor kerültek forgalomba a Coca és Pepsi feliratot viselő hűtőpultok, bennük a megfelelően hideg italokkal.

Kíváncsiságból megnéztünk néhány hűtőpultot. Felnyitottuk, és uramfia! Mi volt a ládákban? Sör!

Az is igaz, persze, hogy nincsen rosszabb nyáron a langyos sörnél.

Somogyi Pál

Szamárpatkó

Háziasszony ismerősöm kénytelen volt augusztus 20-án a régi kenyér ünnepét megülni, mivel csütörtökön, 19-én, nem szállítottak friss sütésű árut a környékükre. Elunva a hasztalan csatangolást a boltokban, hazament, elővette a Nők Lapját, olvasni kezdte. Nagyon hasznos, érdekes cikkre bukkant benne: hogyan süssünk kenyeret otthon, házilag? Eltűnődött: ez volna a megoldás?

Alkotmányunk napján újabb csalódás érte. Fél 11-kor öt nyitvatartó árusnál hiába próbált reggeli lapot venni, mindenütt kifogyott már. Otthon lázasan lapozta fel a régi újságokat, hátha ráakad valami útmutató írásra: hogyan nyomjunk friss napilapot otthon, házilag?

Ilyen írást nem lelt, talált viszont egy elgondolkoztató cikket. Arról szólt, hogy sokkal kisebb volna a gyógyszerhiány, ha a patikusok nem csak a kész gyári termékre várnának, hanem hajlandóak lennének hagyományos, házi módszerekkel kikeverni a különféle orvosságokat. Lehet, hogy hamarosan azt olvashatjuk a Nők Lapjában: ne öntsük ki a megpenészedett húslevest, finom kis penicillint csinálhatunk belőle otthon, házilag...

Ismerősömön kezd úrrá válni egy különös szenvedély. Ha például azt hallja a rádióban, hogy mérföldes sor kígyózik egy pesti tankönyvbolt előtt, rögtön azon kezd spekulálni, hogyan lehetne házilag előállítani az iskolakönyveket? A minap, reggel, nyitás előtt, hosszú embersort látott az Alagút utcai OTP előtt, rögvest megfordult az agyában, hogy arra is adhatnának receptet: miként állítsunk elő pénzt otthon, házilag.

Ha kirándulni megy, nem a tájban gyönyörködik, kovát kutat és taplót. Hátha a tűzcsiholás ősi módszerei is divatba jönnek majd...

Kedvenc műsora a tévében a Csepű, lapu, gongyola. Ott ugyanis a régi népélet primitív kellékeinek egész tárházát vonultatják fel. A legutóbbi adásban nagyon megtetszett neki a szamárpatkó. Azóta azt hajkurássza a boltokban, sőt, afféle csinálni maga is próbálgat.

Mire kellhet neki, nem tudom.

Bár a mai benzinárak és a mostani alkatrész-ellátás mellett...

Radványi Barna

HÉTVÉGE A BALATONON

– Na, hálisten jött még egy mentesítő vonat!

A MÉH ROMÁNCA

IDEIGLENES TŰZSZÜNET

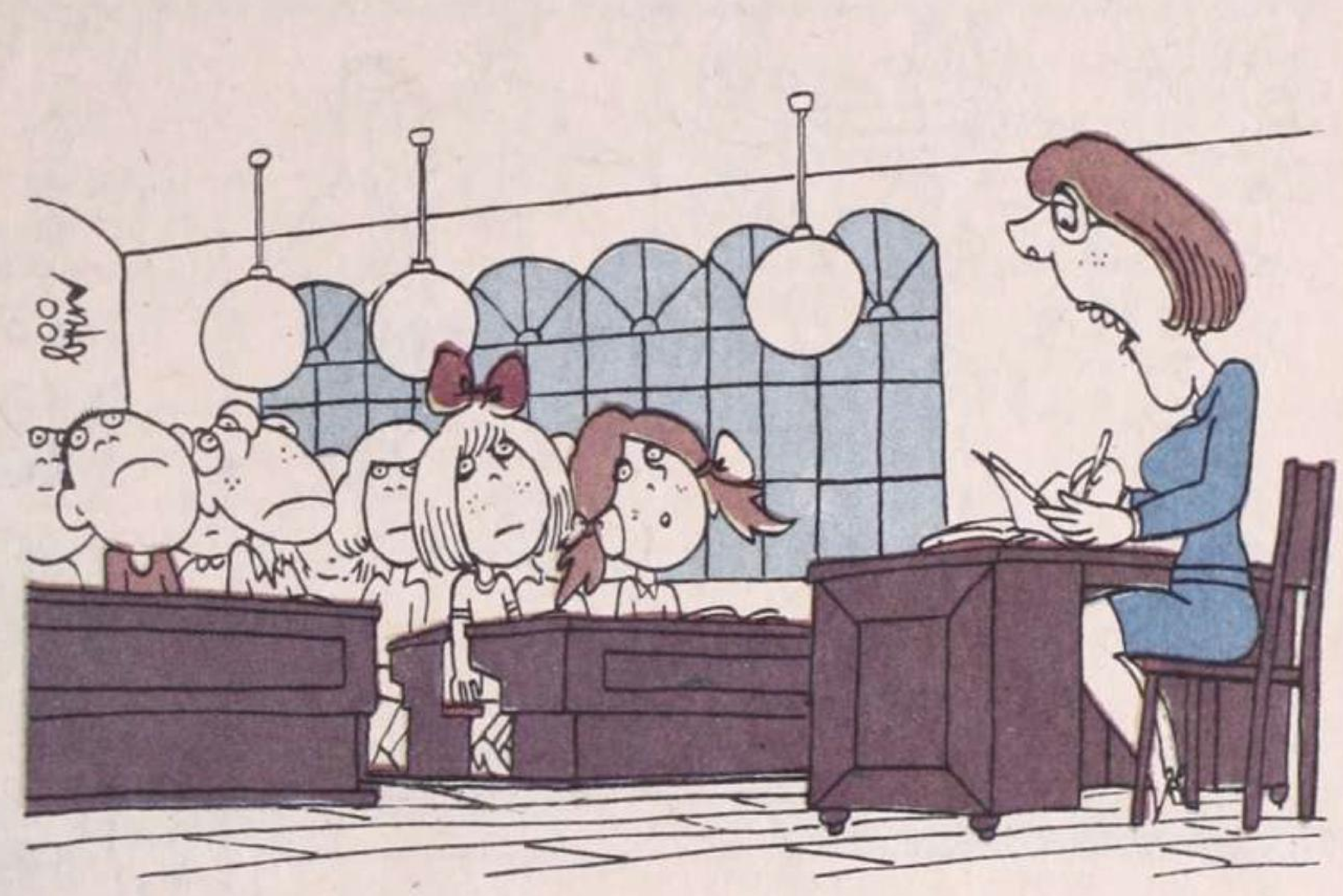

VILMA NÉNI

– Csak azt nem értem, miért mondták, hogy az életszínvonal megóvása érdekében...

BELVÁROSI ISKOLA

– Van az osztályban egyáltalán olyan gyerek, akinek a szülei nem butikosok?

Csengettek

Berobogtak az osztályba, a padra dobták a táskát, aztán kezdték a szöveget, amúgy koedukáltan.

— Szia Bendegúz!

— Szia Soltvadkerti! Na, kezdődik megint a nyamvadt suli, mi? Hogy a jóég rogyasztaná le.

– Hagyd csak. Jó az a suli. Legalább nem akarják folyton nevelni az embert.

— Bár ahogy jól mondod, Spuller. Végigmelóztam az egész vakációt. A munka nemesít. A papámnak az a puritán feje. Bár kerestem egy kalap pénzt. Benzinkút. A főnök megtanított, kinek meddig kell felcsúsztatnom hátul a köpenyt, amikor a hűtőre hasalva mosom az ablakot. Trabantnak éppenhogy, Ladának picit feljebb, Volvónak eddig, Mercinek egészen idáig...

— A Porschét mutasd, Amál. A Porschét mutasd, Amál.

— Tedd magad takarékra, Ferdinánd. Különben is a papám hivatalával szemben volt a kút és akkor támadt egy újításom. Kihímeztem ide a mellemre a nevemet. Jó nagy betűkkel. Soltvadkerti Amália.

— Rá sem fért.

— De igenis, hogy ráfért és hiába cikizel, Bernadett. Na, aztán jöttek a tagok a papám hivatalából, attól fogva dőlt a dohány. Hallod, mer valaki egy tizesnél kisebb jattot adni a góré lányának?!

— Elit lehetett. Nekem sajnos világot kellett látnom. Az ősök kultúrszomja. Be a Skodába... Ausztria, Svájc, Spanyolország.

— Szép volt, mi?

— A fene tudja. Mindig éjjel utaztunk. Üres a sztráda, kevesebb benzin fogy. A fater ugyanis azt mondta: nem az a fontos, hogy mit lát az ember, hanem hogy honnét küld képeslapot. Nem azért, de sikerült pár kalap valutát összekeresnem.

— Ne fűzz, Spuller, úgyis vékony a derekam.

— Fűzés egy szál se. Idehallgass, egyik reggel kinn jógázom egy spanyol városka spanyol főterecskéjén. Egyszerre jön egy bennszülött és bedob öt ficcset a satyakomba. Na, attól fogva naponta ötször kellett fejreállnom. Tiszta harmonika lett a nyakam.

— Miért nem jógázott néha a papád is?

— De fű vagy, Bendegúz. Egy főosztályvezető nem fog Spanyolországban fejreállni. Hát te, Annamari?

— Hagyd el, engem építőtáborba zavart az apám. Mert a kollektív szellemet az anyatejjel szívja magába az ember. Meg, ha ma barackot szedek Bölényesen, az holnap jót tesz a felvételimnek az ELTEN-n.

— Cvíder volt, mi?

— Ki lehetett bírni. A kiskatonák rázták, mi meg kapkodtuk. Este pedig mozgalmi bazseva volt a tábortűznél. Egyszer az apám is lejött. Ne éljek, könnyes volt a szeme a nosztalgiától. „Nem lesz a tőke úr mira-hajtunk..." Aztán bevágott a kocsiba és átvitt Füredre az Anna-bálba. Csináltatott egy vacak kis estélyit. Kalocsai aranyhímzéssel. Tizenkétezer froncsi volt az egész.

— Az anyja szerelmit! Felveszed egyszer?

— Hülye vagy? Hiszen egyszer már fölvettem.

— Igaz.

— Képzeljétek el, egy nyugatnémet srófgyáros azonnal magával akart vinni.

— De a papád most is azt dalolta, hogy nem lesz a tőke úr mira-hajtunk...

— Fenét. Most azt, hogy „Márka a természet ajándéka". De aztán a mutter lefújta az egészet.

— Hogyhogy?

— Nyelvi nehézségek. Jött a tolmács és akkor kisült, hogy a srófgyáros csak a balkezemet akarta megkérni. Akartok mindent tudni? A faterom speciel ettől sem idegenkedett volna.

— Hát látjátok, félelmetes mennyire más a suli és mennyire más a vakáció...

— Hajaj... mert ugye a suliban folyton csak azt hallja az ember, hogy az ilyesmiknek nálunk már régen...

Csengettek.

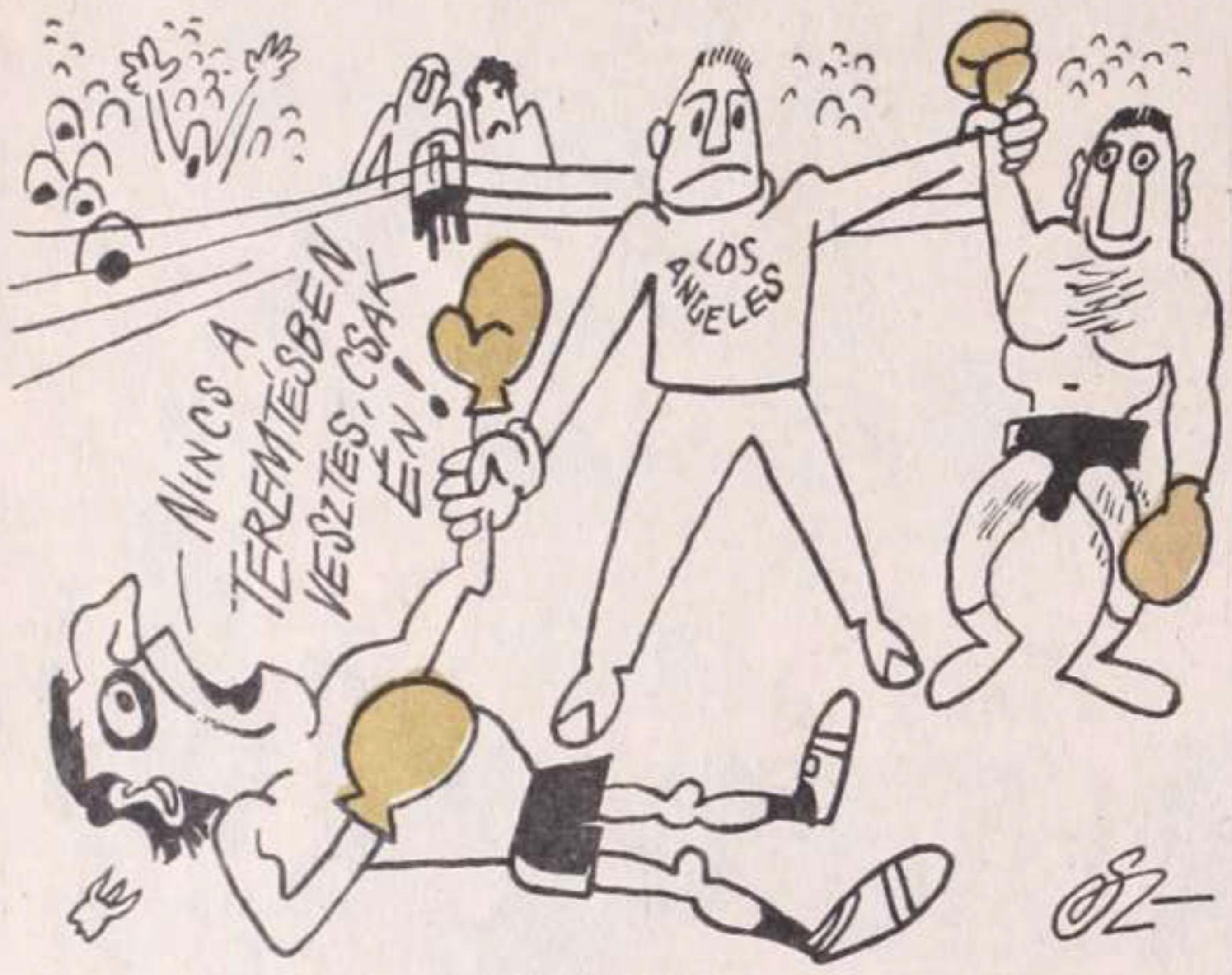

Peterdi Pál

– Azt mondták, ne a távolsági rekordot döntsem meg, hanem a takarékosságit!

KULTÚRFESZTIVÁL IS LESZ A LOS ANGELESI OLIMPIÁN

SZILÁNKOK

HIÚSÁG

Béla 20 évvel idősebbnek mondja magát, csak azért, hogy eldicsekedhessen, milyen fiatalos külseje van.

HŰSÉG

— Miért váljak el? Hiszen senkivel sem tudok olyan jót veszekedni, mint a feleségemmel.

FÉLTÉKENY FÉRFI

— Hol jártál ma délután 4 és 6 óra között, amikor megcsaltalak?!

APRÓHIRDETÉS

FÉRJHEZ MENNÉK KIZÁRÓLAG BÁRKIHEZ!

PATIKÁBAN

— Kaphatok valami gyógyszert gyógyszerszedés ellen?

STATISZTIKA

A magányosok klubjába bement 50 magányos, záróraskor kijött 51 magányos. Ugyanis közben a büfésnőt is elhagyta a vőlegénye.

ALBÉRLET

— Azt tetszett mondani, hogy az albérlet fürdőszoba-használattal értendő?
— Igen. A kádban fog aludni.

ÓVATOSSÁG

Eltartási szerződést kötöttem négy házaspárral. Ha már nem leszek, kisorsolhatják majd a lakásomat.

TISZTELET

Államfőnek kijáró tisztelettel fogadták a kocsmában a jól kereső kisiparost.

KARRIERISTA

A tehetségtelen karrierista a ranglétrán mindenkit kíméletlenül maga elé engedett.

SÉRTŐDÉS

— Milyen alapon terjeszti maga rólam azt a pletykát, hogy én egy áldott jó ember vagyok?

ITALBOLTBAN

— Két deci rumot kérek. De szépet tessék adni, mert mert betegnek viszem.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A gépkocsivezetői tanfolyam egyik résztvevője így szól a másikhoz:
— Mennyi szabály van! Az embernek az egész élete sem lenne elég ahhoz, hogy mind megszegje!

Párbeszéd a gyermekszobában:
— Ne kiabálj Pisti, mert látogatónk van.
— Honnan tudod?
— Az anyu nevet az apu viccein.

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

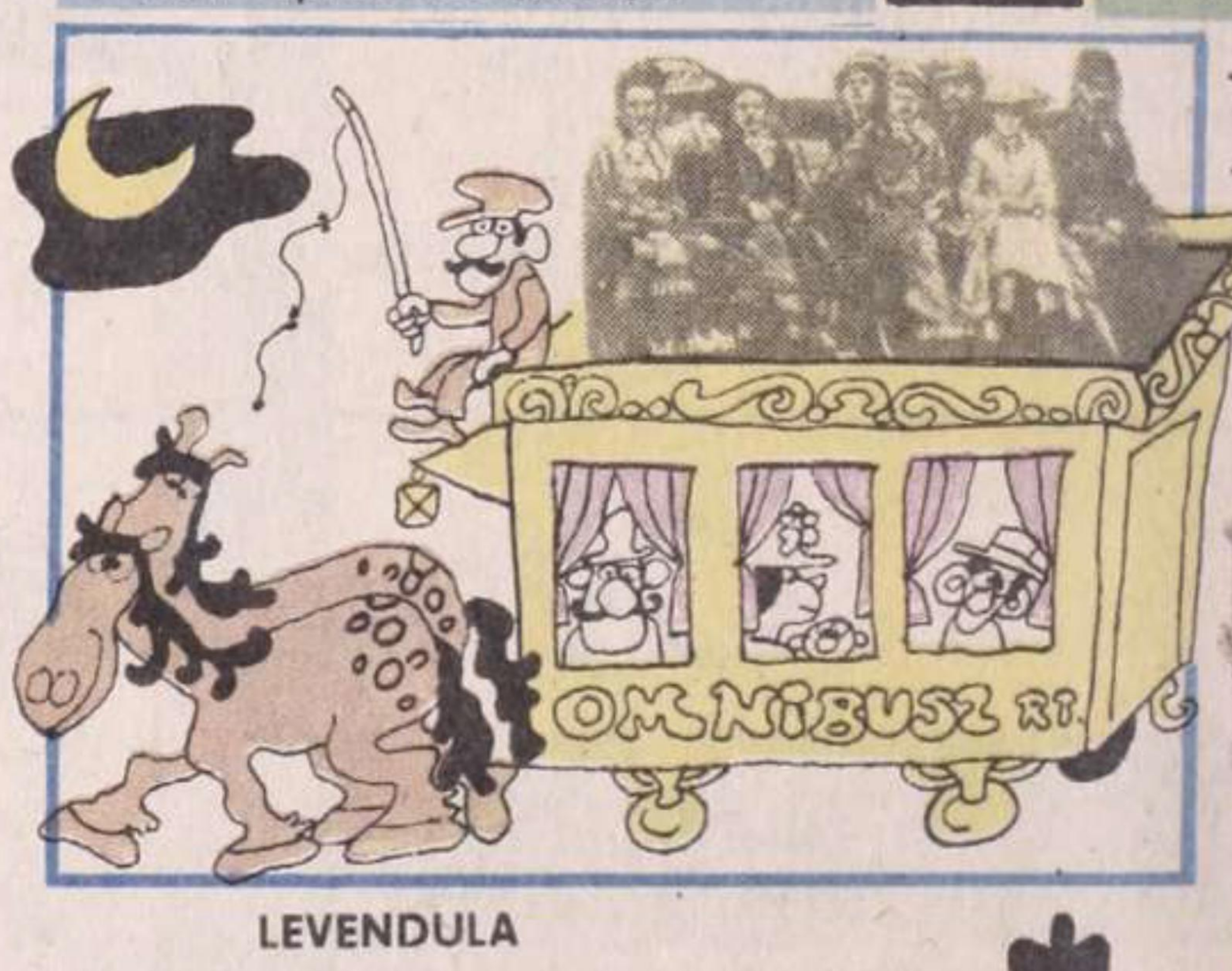
L

LÓVASÚT

Csókolóztunk a tetején,
hátulján, meg az elején,
utazgattunk szeretettel,
nem lapított szeletekben.

LORNYON

A nagysága orrán lornyon...
Azt vizsgálta, hol a pornyom.
Gondolta a szegény cseléd:
A nyavalya essen beléd!

LEVENDULA

Szekrény alján dunna tokkal,
levendula-illatokkal.
Miért is nem jár a Diesel,
levendula kölnivízzel?

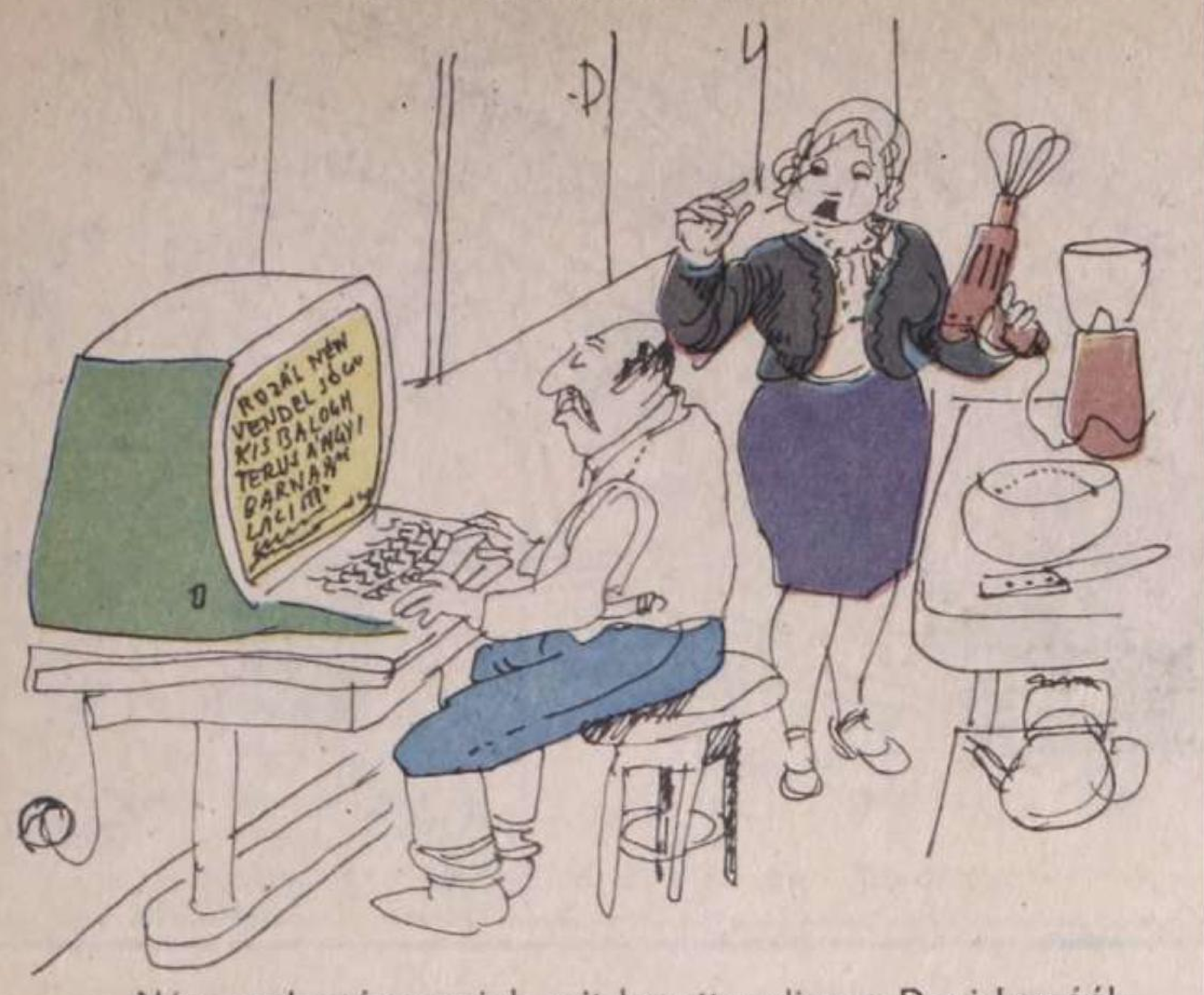

LILA AKÁC

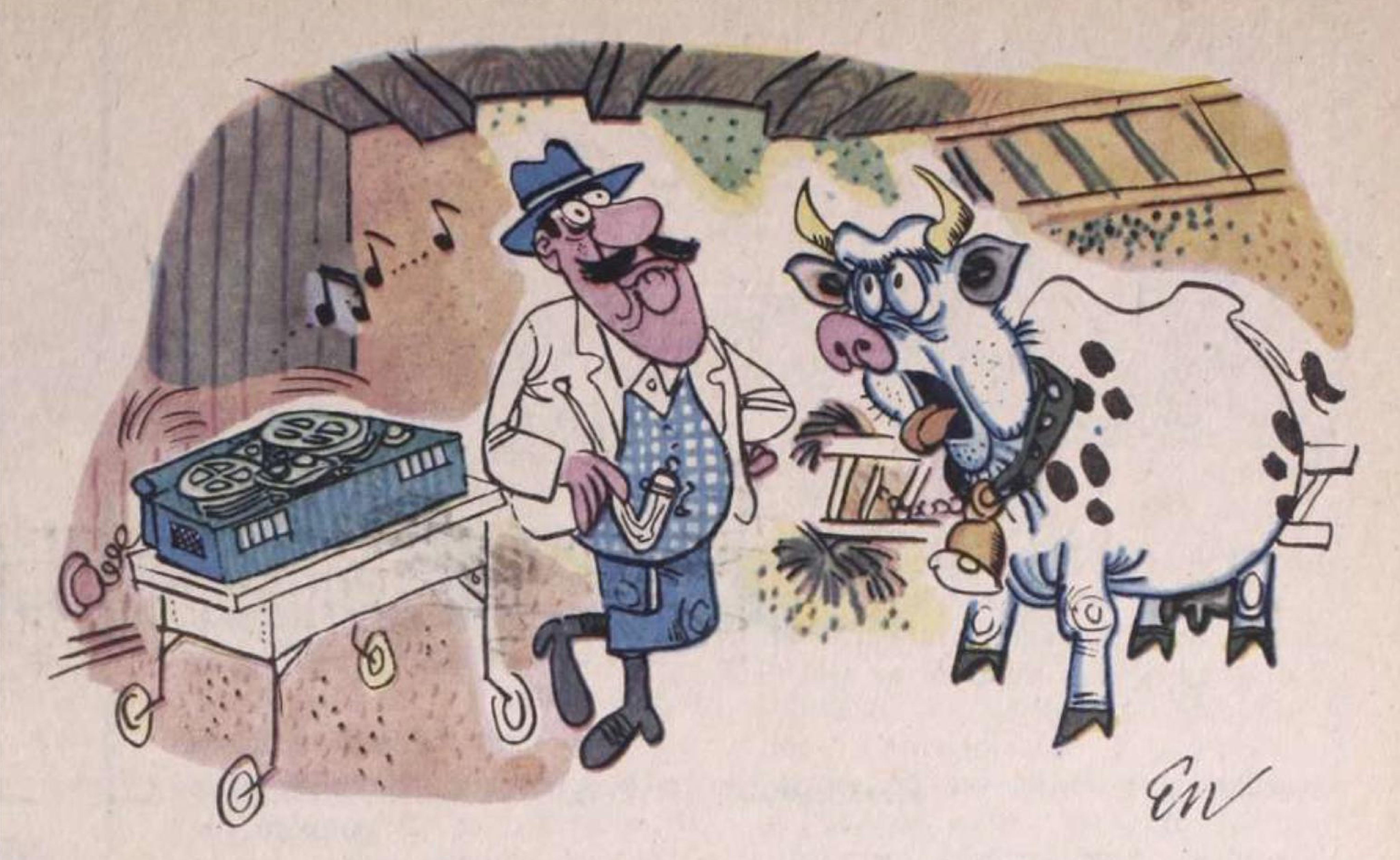
Illatozó sátortető...
Hatásának köszönhető,
hogy a népesedés-hullám
akkor sohse állt a nullán.

JÓL FELSZERELT HÁZTÁJI

– Nézz csak utána apjuk, mit hozott a dinnye Dani komáéknak...

A ZENE NÖVELI A TEJHOZAMOT

– Hi-fi torony nélkül egy deci tejjel se adok többet!

LUDAS-FAZÉK

VADKACSÁVAL TÖLTÖTT DIÓ

— Ez egy nagyon egyszerű étel! Nem kell hozzá más, mint egy televíziós stúdió, egy tévéfazék és egy csipetnyi só. A csipetnyi sót először finoman rászórjuk az előre lelőtt meztelen vadkacsára, s az előre leütött dióra. Az előre leütött diót utána belemártjuk a tojássárgájába, majd a fehérjébe, illetve a rajnai vörösbe, a móri ezerjóba, a szatmári szilvába és a pilseni sörbe.

Ez egy nagyon egyszerű étel! A bemártott dióra tarlóvirágmézet csöpögtetünk, aztán hozzáadunk egy csipetnyi pirospaprikát, köménymagot, zsályát, gyömbért, sáfrányt, szegfűszeget, fahéjat, tárkonyt és szerecsendiót. Majd elővesszük a húsverő kalapácsot.

Ez egy nagyon egyszerű étel! A húsverő kalapáccsal három-négyszer fejbe verjük az előre agyonlőtt vadkacsát, és egy tiszta pörsölőben kikészítjük mellé az orját, a szalonnát, a berbécshúst, a pisztritz-gombát, a báránymájat és a tyúkmonyt.

Ez egy nagyon egyszerű étel! Amikor a tyúkmony az ecettől, a kecsketejtől, az ánizstól és a fokhagymától ellilul, akkor gyorsan a fejére öntjük a karottát, a kaprot, az egrest, a zellert, a cikóriát, az ürmöst, a fenyőmagot, az angyalgyökeret, a rózsavizet és a lestyánt.

Ez egy nagyon egyszerű étel! Ha a lestyán magába szívja a lenmagolajat, akkor jöhet az egészhez a torma, a tengeri szőlő, majonéz, a babér, a kakukkfű, a kapri és a kálmos. Közben a másik kezünkkel felvágjuk a paradicsomot, a paprikát, az uborkát, a bodzát, a gesztenyét és a csipkebogyót. A harmadik szabad kezünkkel pedig finom morzsába dugjuk a kelbimbót, és reszelt sajtba a csicsókát.

Ez egy nagyon egyszerű étel! A csicsókához most már csak borsikát kell adni, a borsikához rozmaringot, a rozmaringhoz majoránnát, a majoránnához mustárt, a mustárhoz csályát, a csályához mandulát, a mandulához zuzát, a zuzához kakastaréjt, a kakastaréjhoz margarint, a margarinhoz vaníliát, a vaníliához citromot, a citromhoz pedig hangyatojást.

Ez egy nagyon egyszerű étel! A hangyatojás után szinte már meg is kóstolhatjuk, de előtte kell még hozzá egy kis ketchup, cukkini, padlizsán, patisszon, koriander, egy késhegyni bazsalikom és egy üveg rum.

Ez egy nagyon egyszerű étel! A rum után beleteszünk még egy csipetnyi Molnár Margitot, egy darabka operatőrt, fél közértet, egy egész vásárcsarnokot, egy ibrik Dunát, egy picike budai hegyeket és egy szelet Nagyalföldet.

Ez egy nagyon egyszerű étel! Ha mindez belefér a tévéfazékba, akkor addig főzzük, amíg a vadkacsával töltött dió belerepül az előre kinyitott szájunkba.

Tormai László

LASSÚ ÉPITKEZÉS

– Ezekig a szintekig ért a ház, amikor az első és második feleségem elvált tőlem...

OSZTÁLYON ALULI VENDÉG

– Bal felső kettes fizet!

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, szombat este van, eljött az ideje, hogy a munkás hétköznapokon elfáradt (?) dolgozó, avagy magától az élettől elfáradt nyugdíjas kikapcsolódjék. Ezt a tiszteletreméltó célt szolgálja az úgynevezett szombat esti filmkoktél vegyes felvágottja, amiben jó és kevésbé jó műsorszám egyaránt megtalálható a remek Menő Manótól kezdve a visszavonhatatlanul elavult Harold Lloyd-burleszkekig; hogyan is tudtunk ezen a teljesen érdektelen fickón úgy 50—60 évvel ezelőtt nevetni?

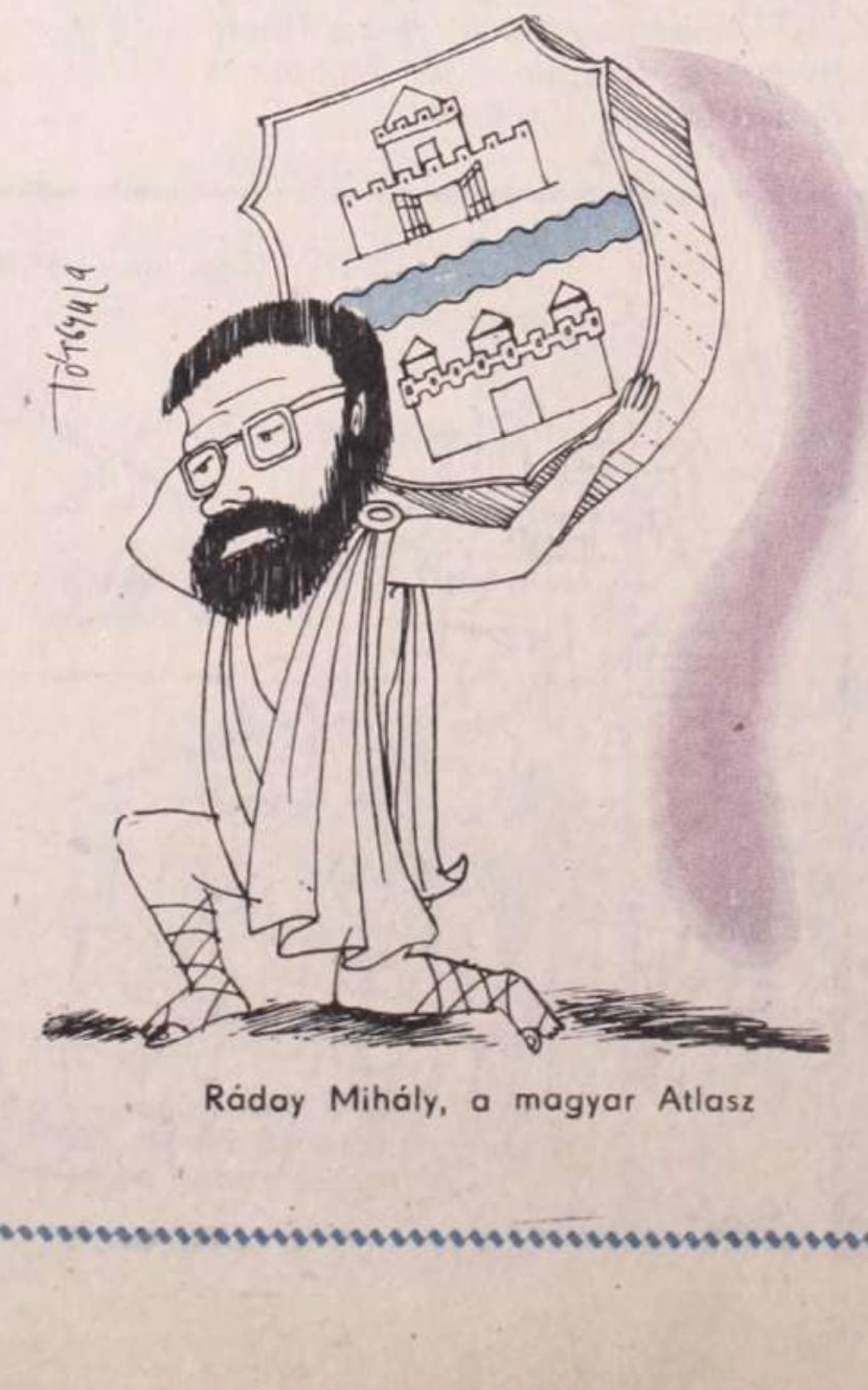
Ülök a tévé előtt s nézem a bolondos leg-szikont, a válogatott idétlenségeknek ezt a kisded csokrát. A fakír még csak hagyján, ilyet már sokat láttam, de az öregúrtól, aki 14 szivart töm a szájába s közben a madárfüttyöt is utánozni tudja, már erősen viszolygok. Attól a látványtól pedig, amit a 287 centiméter magasra nőtt férfiú nyújt, valósággal elborzadok, a borzadály kényelmetlen érzeténél csak a szánalom érzete erősebb bennem. Szegény nyomorék... — gondolom magamban —, nyilván nem csak a tévében mutogatja magát, könnyen lehet, hogy mint a természet gonosz produkciója járja a széles-nagy Amerikát, s ebből tartja el a családját. Borsódzó háttal nézem ezt a szerencsétlen torszülöttet, s mert az embernek mindenről az eszébe jut valami, nekem róla az egykori városligeti vursli jut az eszembe.

Hajdanában a vursli még nem tartozott a mai Vidám parkhoz. A mai Vidám park akkor még Angol park volt, angolról vidámra válaszul Churchill fultoni hidegháborús beszédére változtattuk meg a nevét. Nos, a hajdani ligeti vursliban szolgáltatta a szórakozást például madárfejű Lajcsika, akinek koponyáját nyilván egy fogós szülés torzította el, a vursliban volt látható Tagranoff, a majomember, egy szerencsétlen torz alak, továbbá a szakállas nő s nem utolsó sorban a Liliputi színház, melynek társulata törpékből állt, 60—70 centiméterre nőtt nők és férfiak énekeltek és táncoltak a Liliputi színház pódiumán, szerény belépődíj ellenében „szórakoztatva" a nagyérdemű publikumot. (Nem hallgatom el, hogy egy színpadi „művemet" is előadták, innen tudom, hogy naponta 8—10 eladást is tartottak.)

Nem sokkal hazánk felszabadulása után a ligeti vurslinak ezt az ízléstelen és embertelen szórakoztató tevékenységét hatóságaink megszüntették. Madárfejű Lajcsika, Tagranoff, a szakállas nő és a törpék színháza ma már csak az idősebbek emlékezetében él. Nem kívánja őket vissza senki sem. Emléküket felfrissíteni mégis vállalkozott a Magyar Televízió, - legalábbis részben, amikor készülődő új vetélkedőjében — többek közt — keresi a legmagasabbra nőtt magyar embert is. Folynak a vetélkedő előkészületei annak ellenére is, hogy sajtónk nem is egy orgánuma szólalt fel ellene, többek között e sorok írója is, ezen a helyen. Erősen remélem, hogy legmagasabb honfitársunk testmagassága sem fogja megközelíteni a 287 centimétert, legjobb tudásom szerint még kosárlabdásaink között sincs olyan, aki 210 centiméternél magasabbra nőtt volna. Szerencsére kis ország vagyunk, nálunk az „óriások" is kisebbek, mint odaát Amerikában.

Tabi László

A TÉVÉ ARCKÉPCSARNOKA

Ráday Mihály, a magyar Atlasz

– Ne törődj vele, ez a férjem hétvégi szórakozása!

– Megőrültél, öregem? Te vagy a tizedik balek, akivel megmutogattatja magának Budapest új szállodáit!

SZADIZMUS

– Megérdemelné, hogy megérje a Boriska is a következő áremelést!

Hátha valaki nem ismeri

A személyzeti osztály vezetője magához hívatja az új alkalmazottat.

— A kérdőívéből kitűnik, hogy rendkívül gyakran változtatta a munkahelyét... Mennyi ideig dolgozott az utolsó munkahelyén?

— Pontosan nem tudom megmondani. A karórám éppen javításban volt.

Hátha valaki nem ismeri

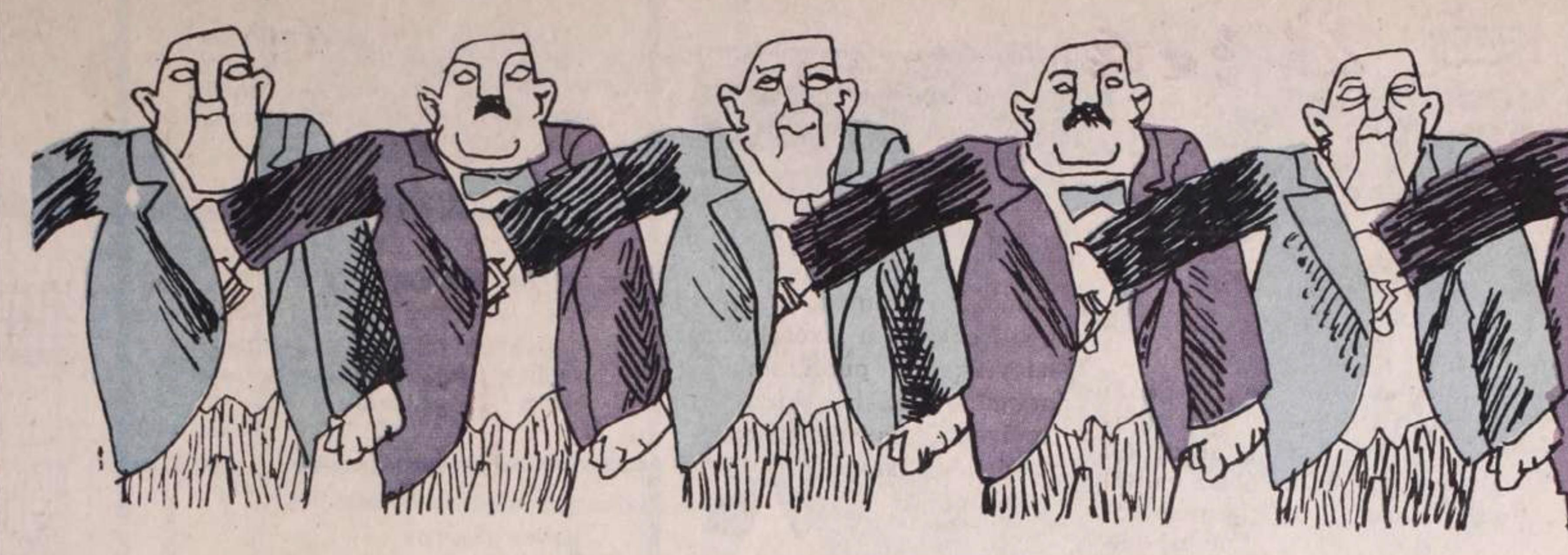
— Borzasztó! — mondja a feleség a férjnek. — Minden este későn jössz haza, és felébresztesz...

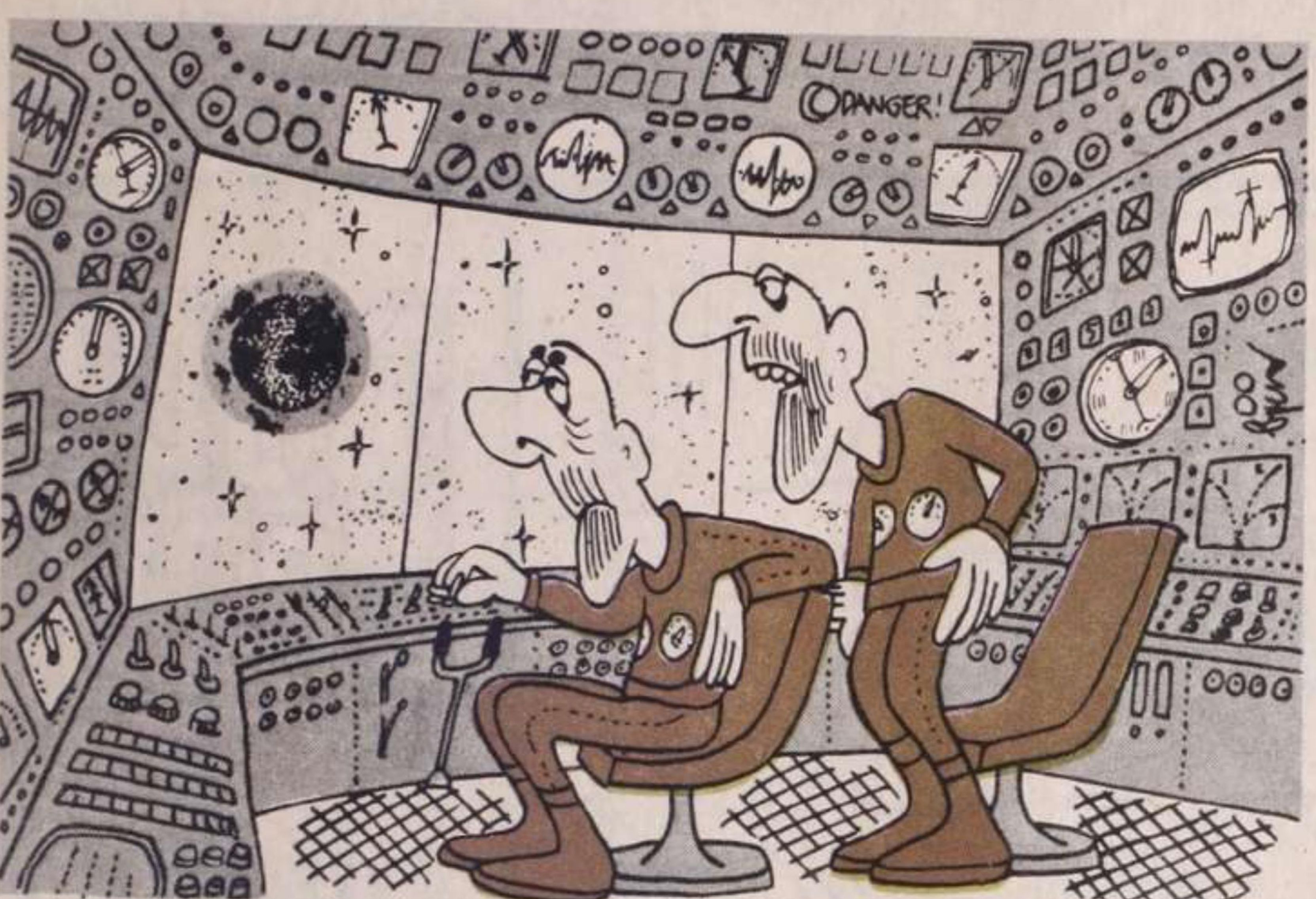
— Adj több pénzt, és majd reggel jövök haza!

•

— Mindig hűséges leszel hozzám? — kérdezi a fiatal feleség.

— Persze. Hiszen azóta, amióta megismertelek, minden nőt meggyűlöltem.

– A Szent Galaktikára! Mit csináltak ezek a bolygónkkal, amíg mi oda voltunk?!...

– Most már megközelítetted a nyugati árszintet, Betty...

ÚJ ROVATUNK

— Kiszúrták, szerkesztőkém, kiszúrták!

— Csillapodjék, Haraszt úr. Mit szúrtak ki?

— Kiszúrták, hogy kiszúrták!

— Nézze, Haraszt úr, ha nem hajlandó értelmesen beszélni, menjen a pokolba. Ki szúrt ki és micsodát?

— Egy autószerelő kiszúrta, hogy Dr. K. Gy., az ismert sportember kiszúrta Dr. P. L. kocsijának a gumiját. A H. H. is megírta.

— Dr. K. Gy.? Miért Dr. K. Gy.? Miért csak a kezdőbetűk, Haraszt úr? Talán kiskorú az illető?

— Azt nem mondanám, szerkesztőkém. Kiskorúnak nem kiskorú, csak játékos.

— Játékos? Milyen játékos? Futballista?

— Akkor nem lenne Dr.

— Kézilabdázó?

— Víz... víz... víz...

— Víz? Jóságos ég, Haraszt úr. Csak nem?

— Na ugye, hogy rájött, szerkesztőkém?

— Tudja mit, Haraszt úr? Hagyjon békén az ostobaságaival. Egy szót sem hiszek az egészből. Most mondja meg, miért szúrta volna ki Dr. Kárpáti György, háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó Dr. P. L. autójának a gumiját? Miért szúrta volna ki?

— Világos. Hogy kiszúrjon vele.

— Most őszintén, Haraszt úr: ha egy dörzsölt vízilabdázó ki akar szúrni valakivel, akkor az autója gumiján kezdi?

— Nézze, szerkesztőkém, nem zörög a Haraszt, ha... Tény, hogy kiszúrták. Dr. P. L. autószerelője megsokallta, hogy mindennap ragasztgatni kell a gumit, javítgatni az antennát. Ezért egy téli éjszakán lesbeállt az egyik kis pesti mellékutca sarkán és puffneki, egyszercsak megpillantotta Dr. K.Gy.-t késsel a kezében. Ehhez mit szól, szerkesztőkém?

— Egy szót sem hiszek el az egészből.

— Ne mondja már, hiszen ezzel a két...

— ...szemével látta?

— ....fülemmel hallottam.

— Na, figyeljen rám, Haraszt úr. El tud maga képzelni olyan autószerelőt, aki téli éjszaka képes lesbeállni egy pesti mellékutcában, csakhogy másnap kevesebb legyen a melója meg a dohánya?

— Érdekes, amit mond, szerkesztőkém. Ugyanis Dr. K. Gy. sem azt tagadta, hogy szúrt.

— Hanem?

— Hogy látták!

— Szent isten, Haraszt úr. Azt bevallotta, hogy szúrt?

— Mi az, hogy bevallotta. Dicsekedett vele. A Rozmaring presszó teraszán, baráti társaságban mesélte, hogy többször is szúrt.

— A mellékutcában, Dr. P. L. gumiját?

— A vízben a válogatott csapat ellenfeleit. Egyszer 1958 augusztusában az olasz Pizzót hüvelykujjal gyomorszájon, egyszer 1962 decemberében a jugoszláv Szandicsot könyökkel szemgödrön.

— Nézze Haraszt úr, hagyjon békén a hülyeségeivel.

— Miért, szerkesztőkém? Az ilyesmi idővel elhatalmasodik aztán már nem lehet leszokni róla. Az ember szúr, szúr és szúr...

— Akkor sem hiszem el az undorító pletykáit. Még, hogy a Kárpáti Gyurika...

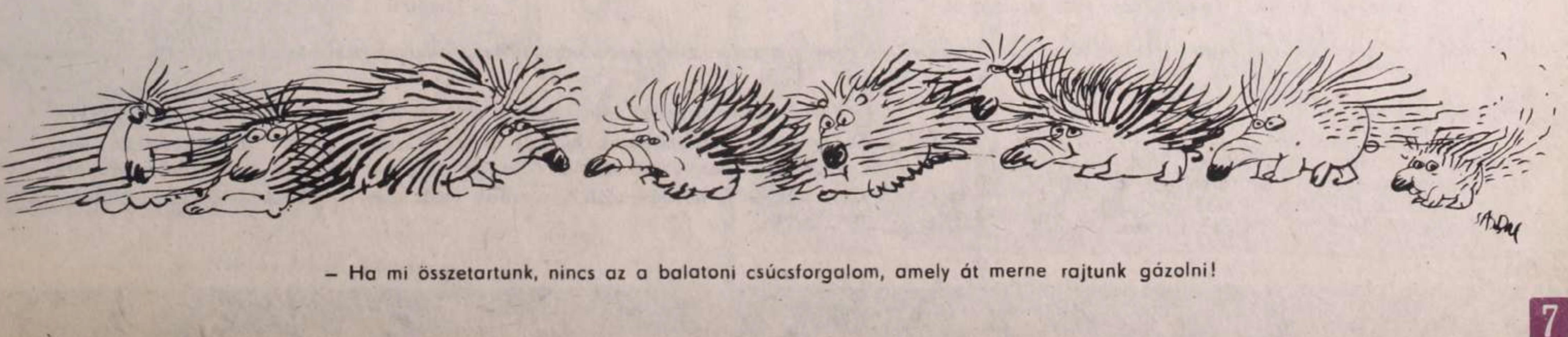
— Igazán? Akkor azt mondja meg nekem szerkesztőkém, miért volt hosszú ideig bezárva?

— A Gyurika?

— Dehogy. Az üzlete a Hajós utcában. Redőny lenn, rajta cédula: szeptember 1.-ig zárva.

— Mars ki!

— Kedves, hogy tartóztat, szerkesztőkém. Jövő héten majd benézek.

– Ha mi összetartunk, nincs az a balatoni csúcsforgalom, amely át merne rajtunk gázolni!

Fülöp György:

– Alacsonyabbak gyerekjeggyel.

Peterdi Pál:

Intézzük el a kiegészítő parancsnokságon, hogy oda hívjanak be katonának, ahová éppen utazni akarunk. Persze csak belföldön.

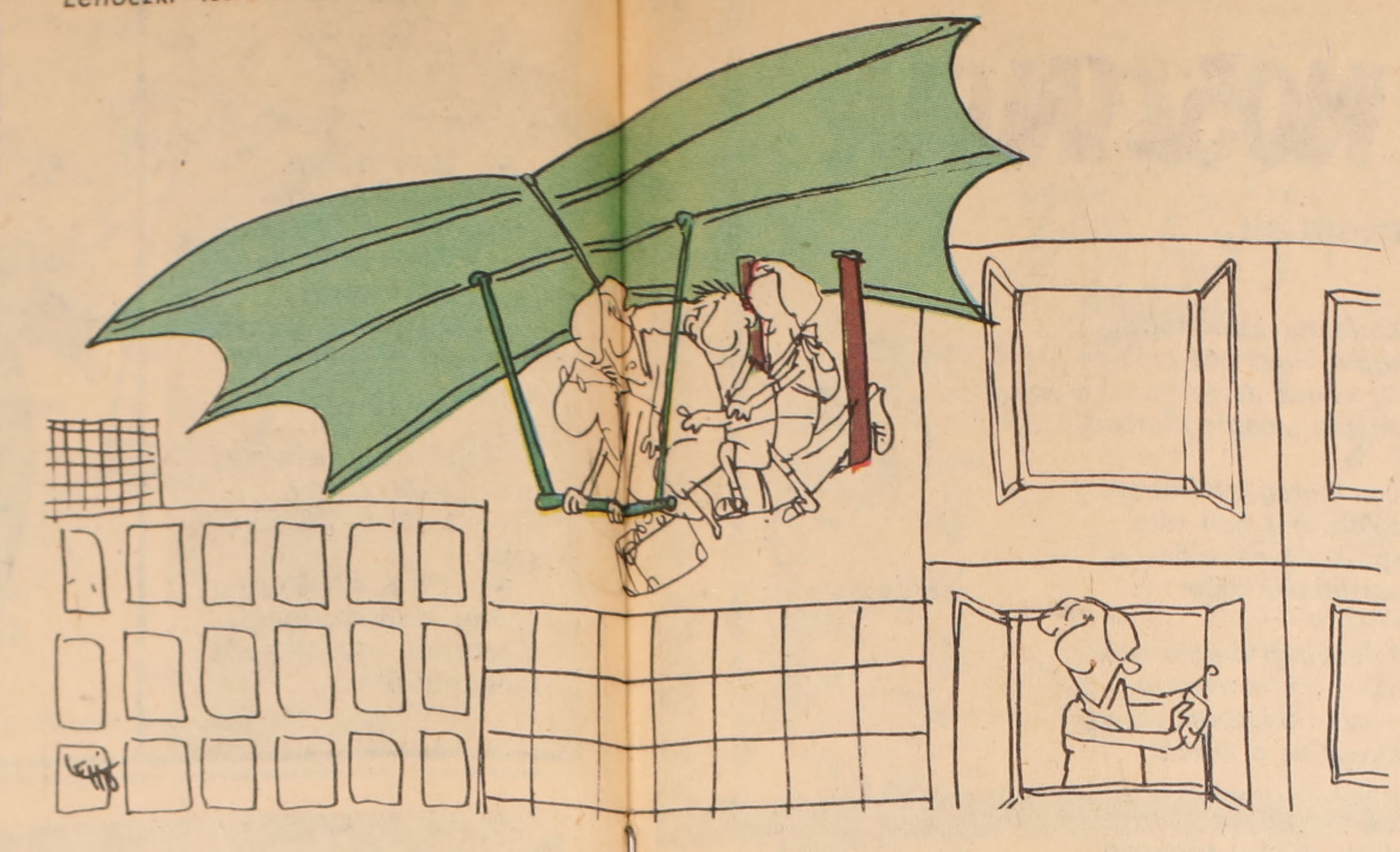
Árkus József:

A Vidám Parkban, szellemvasúton. Az még kísértetiesen olcsó.

Mikes György:

Utazzunk nászútra egyedül. Fele költség.

Lehoczki István:

– Kedvező széllel.

Tormai László:

Nem mondom meg, mert akkor a jövő hónapban annak az árát is felemelik.

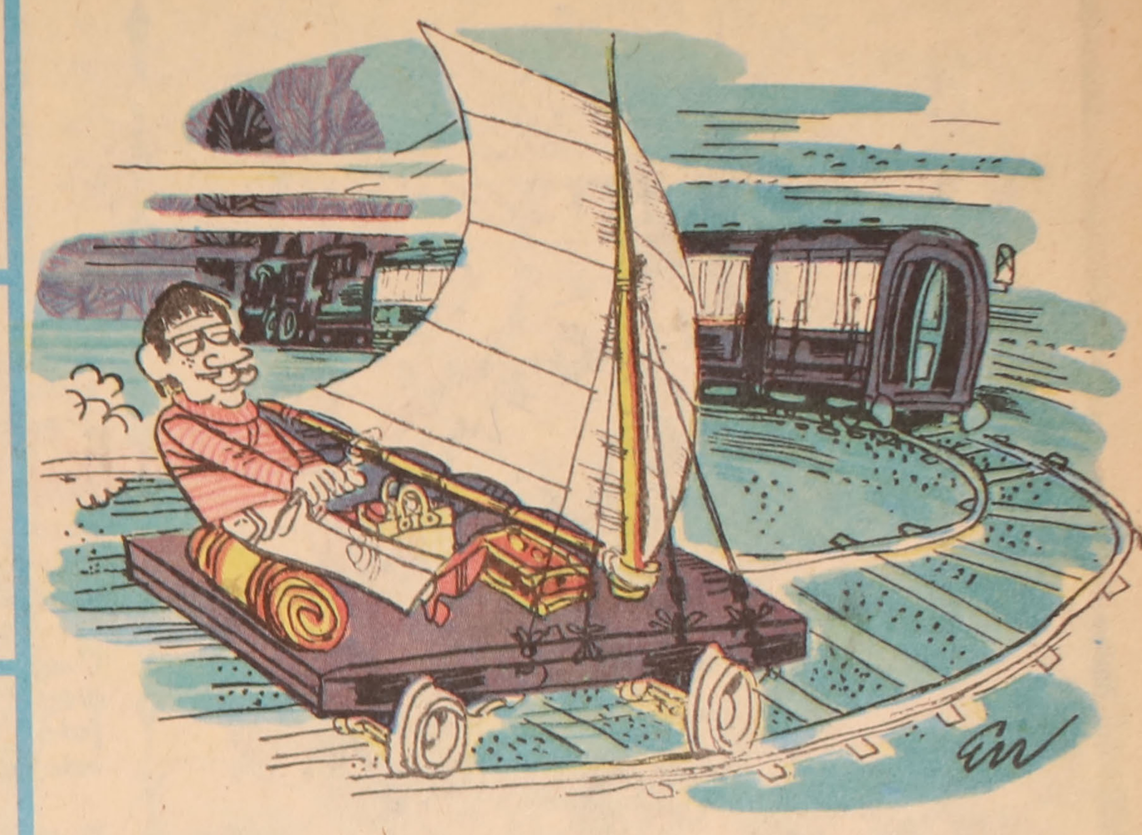
Somogyi Pál:

Harminc forintért 80 nap alatt a föld körül — Verne Gyulával.

Föld S. Péter:

Faltól falig.

Endrődi István:

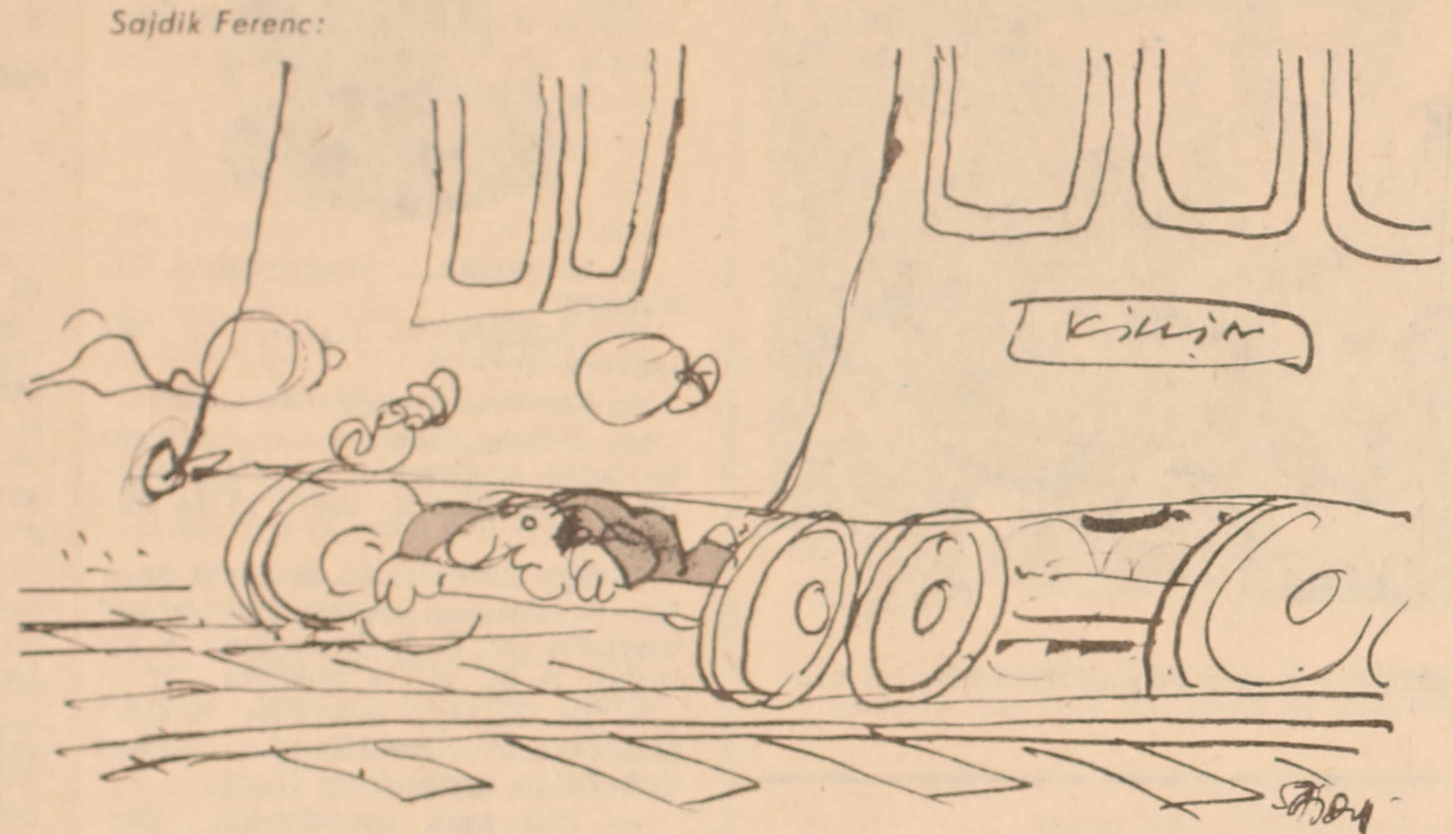

– Sín-szörffel.

Radványi Barna:

Metróval utazom Celldömölkre, mert a metró továbbra is olcsó. Hogy nem jár odáig? Nem baj, úgy sincs semmi dolgom Celldömölkön.

Sajdik Ferenc:

– Vasúton.

LUDAS FÓRUM

Apai Mária (Budapest, Szakasits Árpád u. 8. 1119) olvasónk kérdezi:

HOGYAN UTAZZUNK OLCSÓN?

Szűr-Szabó József:

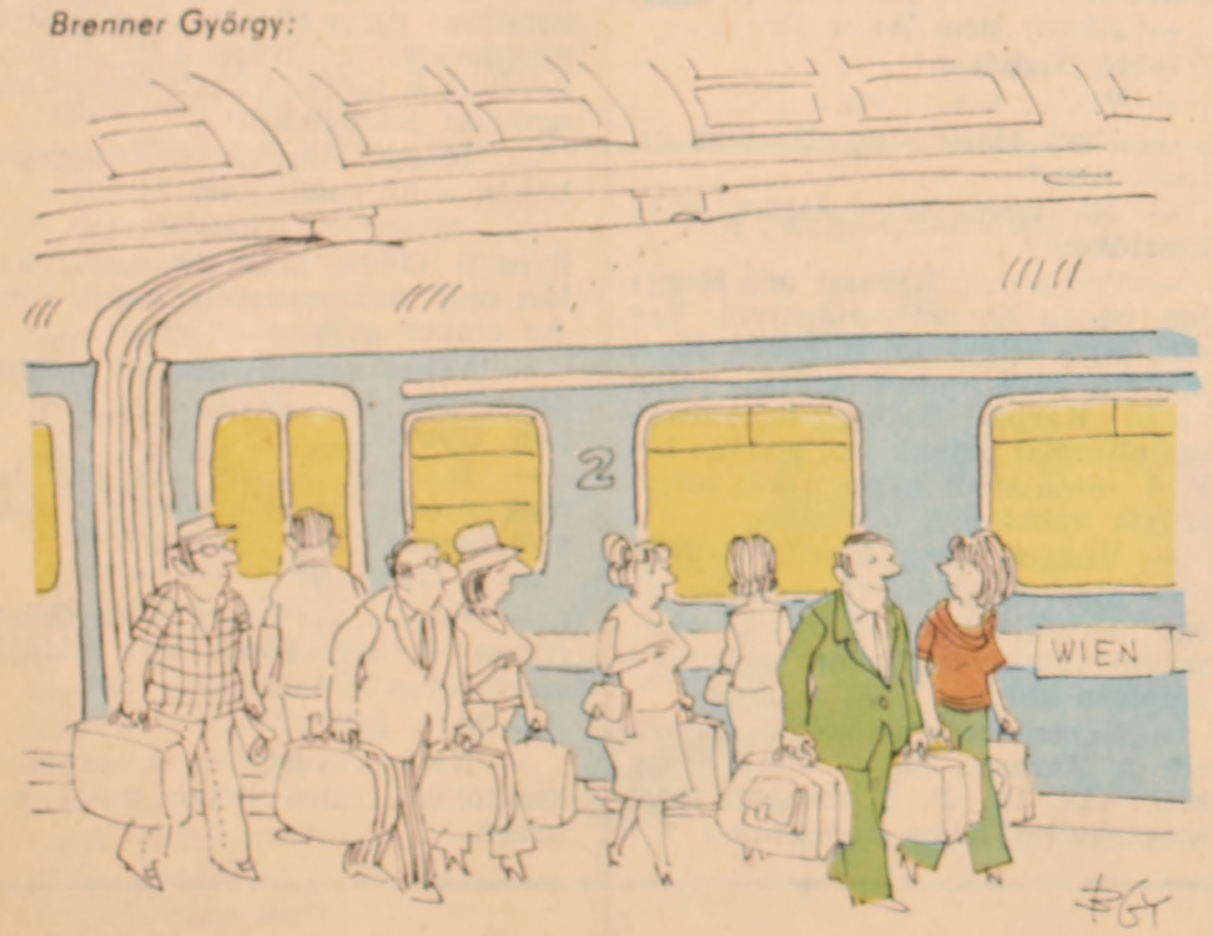

– Vonatstoppal.

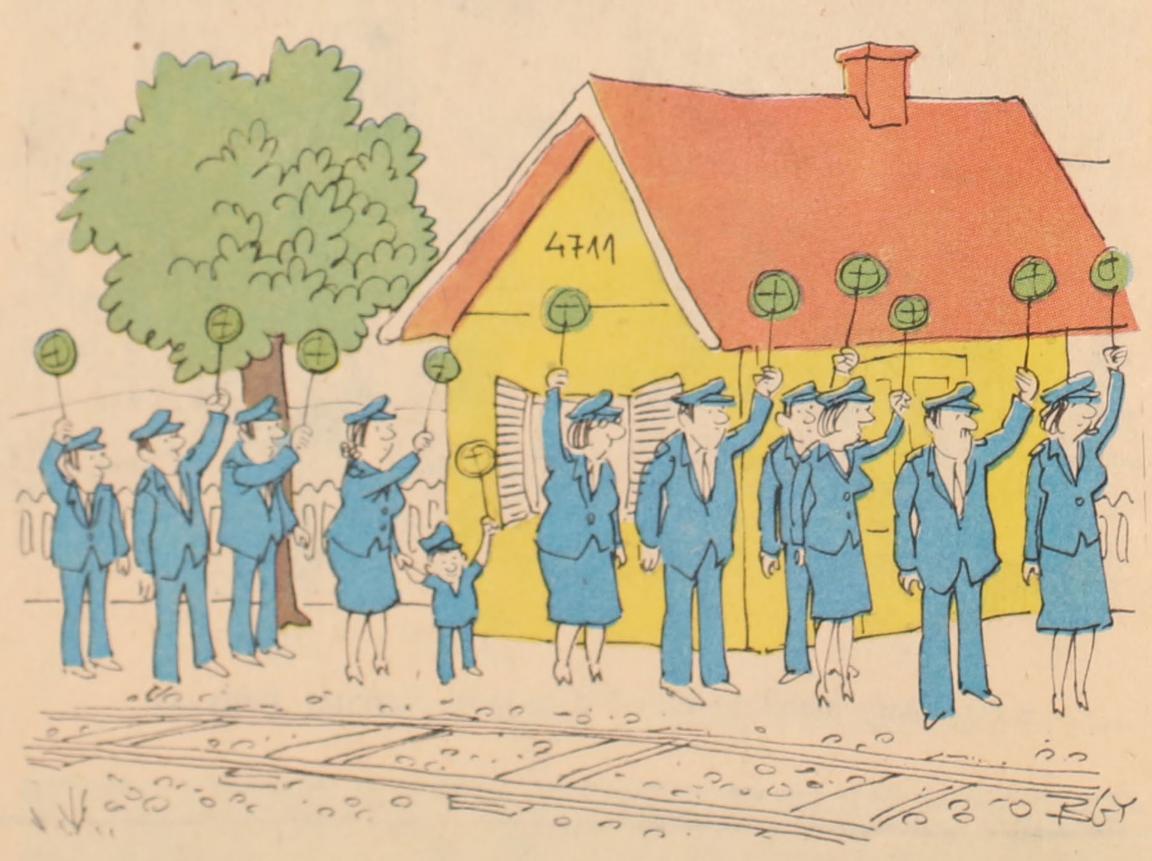
Földi Iván:

Négyesben vonaton, ami szeptembertől ugyan drágább, mintha autón mennénk, de a vonatot nem kell megvenni.

Brenner György:

– Van, aki azt hiszi, úgy, ha nem vesz retúrjegyet.

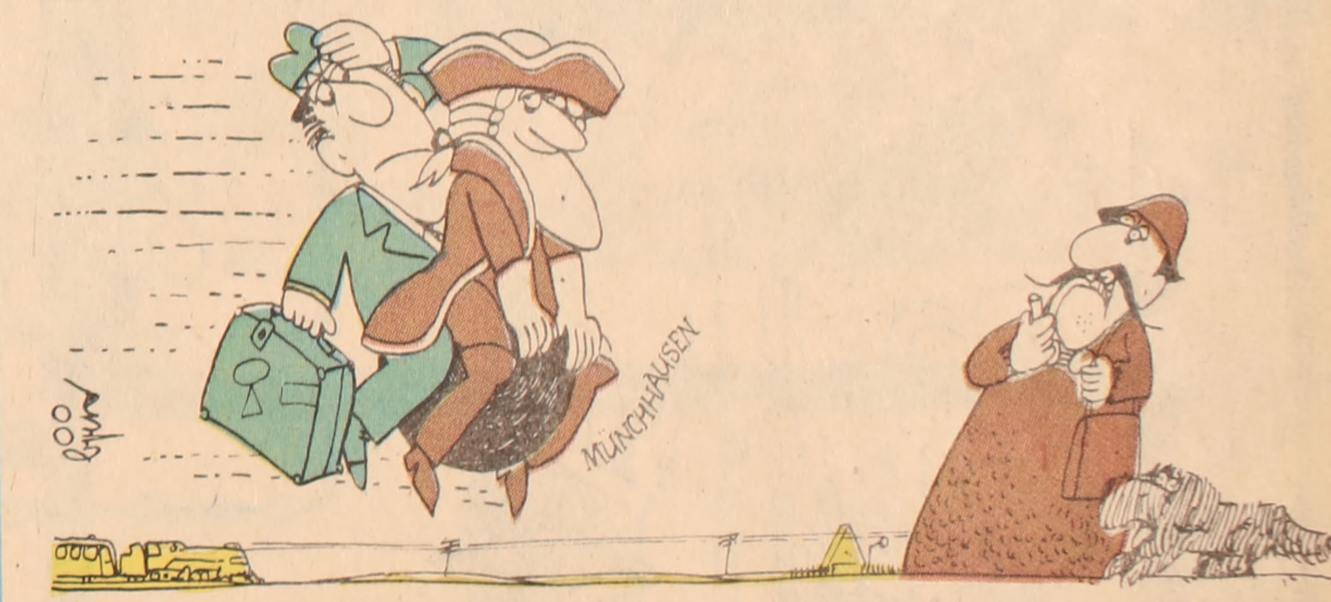
– Menjünk a MÁV-hoz dolgozni.

Hegedűs István:

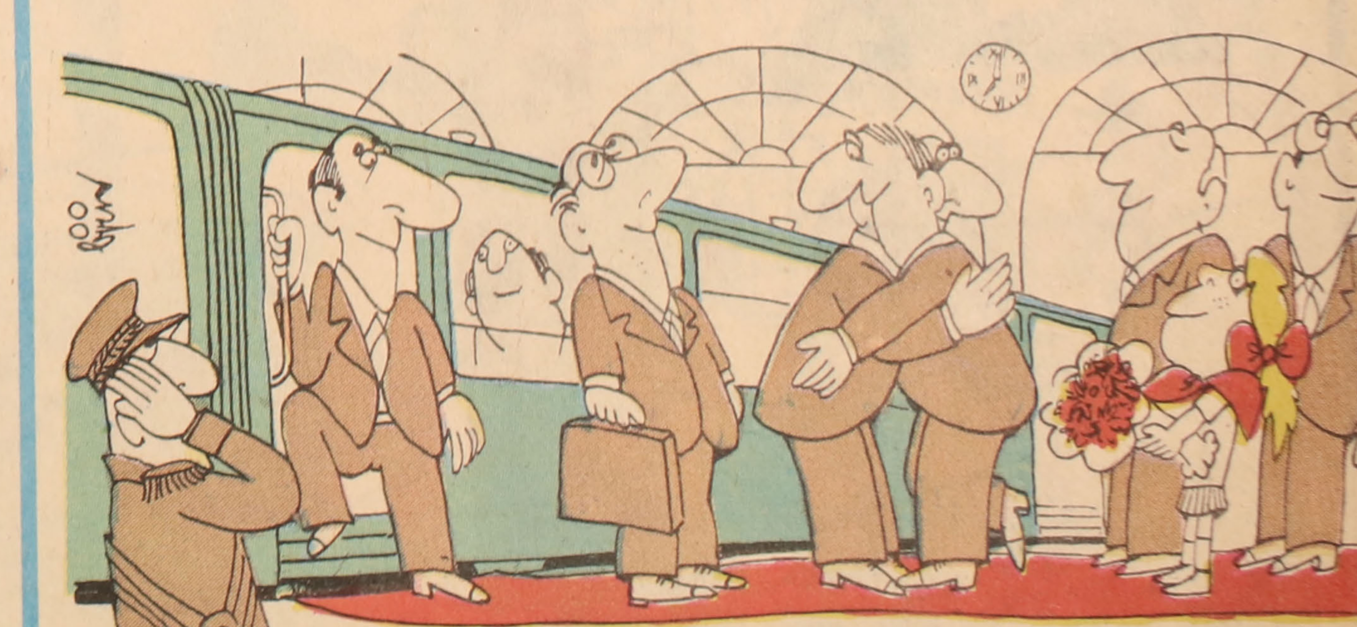

– Néhány bevált módszer.

Balázs-Piri Balázs:

– Ágyúgolyón.

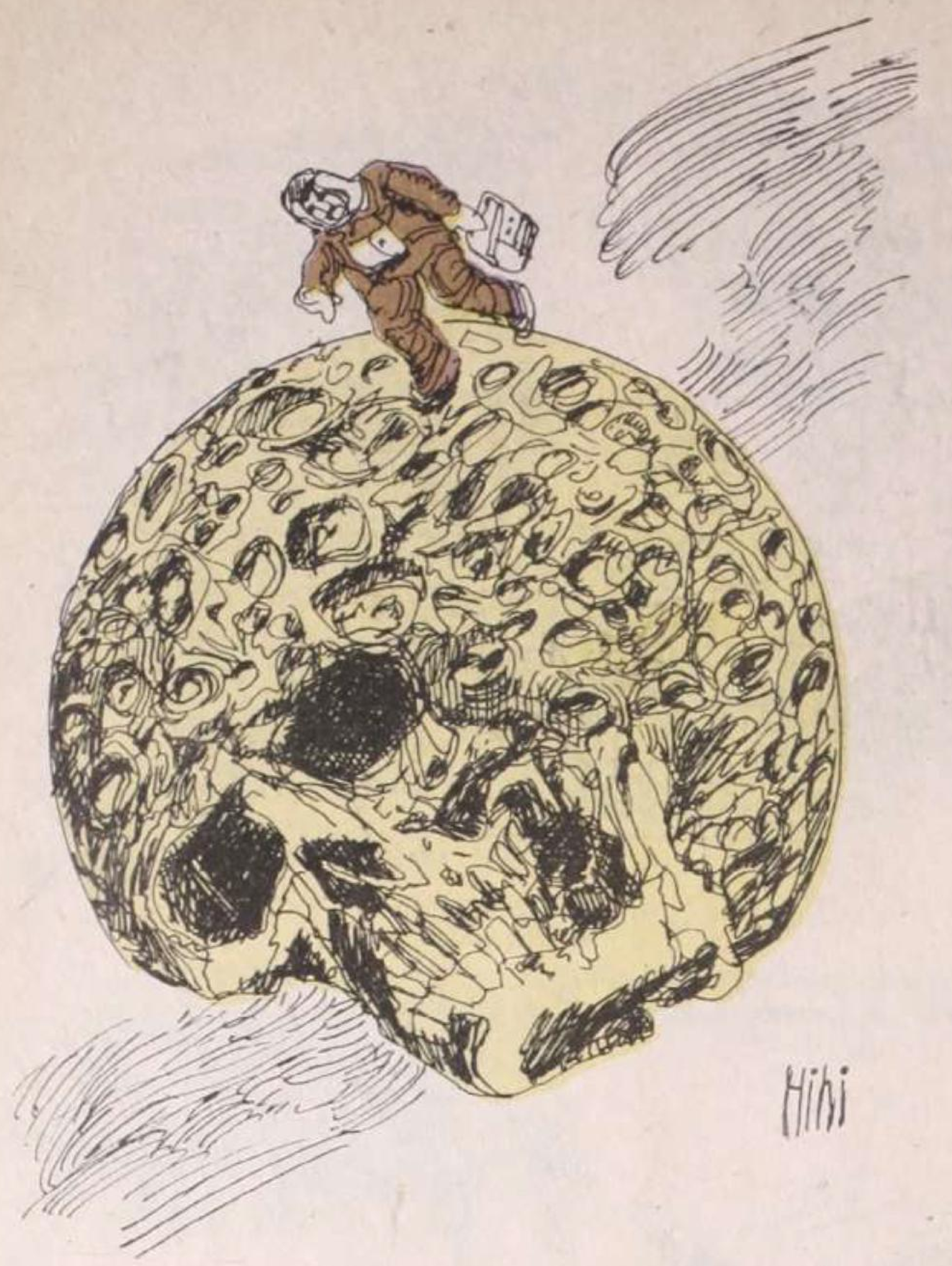
– Be kell jutni egy kormányküldöttségbe.

Szilágyi György:

Mivel kiválóan megtanultam lógni,
ebből a kérdésből nem csinálok kázust,
belekapaszkodom egy kőszáli sasba,
s ingyen láthatom a csodás Kaukázust! . . .

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

KIHALT BOLYGÓ

Megkérdik Pistikét:

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Megkérdik Pistikét:
— Mi a legnagyobb kívánságod?
— Az, hogy a vitamin a csokiban legyen, és ne a spenótban...

*

— *Mama, azt olvasom az újságban, hogy hazánkban egy átlagos család három és fél emberből áll. Nálunk is van ilyen fél ember?*
— *Hát persze! Nálunk a fél ember a papád...*

A beteg az ápolónőhöz:
— *Mit adhatnék magának, hogy meg tudjam csókolni?*
— *Kloroformot.*

HAZALÁTOGATÓ HAZÁNKFIA

– Mondja, barátom, az a kis garni megvan még a Dob utcában?

SZILÁGYI GYÖRGY:

ALÁDÚCOLT NOSZTALGIA

(GEGELGYENGÜLÉS)

Divatba jött, ami öreg,
én se vagyok fából,
kiveszem a magam részét
a nosztalgiából.

Felkerestem öreg falum,
hazavitt a lábam,
láttam, milyen öreg már ott
minden általában.

Öreg telken öreg házunk
öregedett csendben,
(akár a Föld, ezért nincsen
vele minden rendben...)

Nem csoda, hogy szememből a
könnyek árja csordult,
mikor öreg komondorunk
búsan rám vicsordult...

Öreg a kert, ahol játsztam,
megfakult a fűsor,
(tévéládánk is fakó lett,
akárcsak a műsor...)

Kapunk előtt öreg tölgy áll,
göcsörtös a törzse,
valamikor én véstem rá:
itt lett enyém Örzse!

Eresz alatt asztmás hangon
csicsereg a fecske,
s csak fal mellett nyalja a sót,
Dodó, a vén kecske...

Fenn a dúcban szenilisen
gatyás galamb fészkel,
nem turbékol, nem is tudna,
mivel ahhoz ész kell...

Az udvaron tartalékos
kakas gubbaszt; kókadt,
látszik rajta, hogy már régen
kukorékolt jókat...

Körülötte csalódottan
kapirgálgat hat tyúk,
oly vének, hogy mind a hatot
játszva „megfoghattyuk"...

A roskatag istállóban
bűvös illat hull rám,
egész lényem elönti a
nosztalgiahullám...

A fonóban öreglányok
szürcsölik a mokkát,
s rock-ritmusban pergetik a
lemezt és a rokkát...

Ingyom-bingyom, öreg ángyom
olyan, mint a spongya,
ő nem mokkát, óbort szürcsöl,
„az vért csinál!" – mondja.

A tornácon öregapók,
felettük meg háló,
lesik, milyen öreg a pók,
(e rím absztraháló...)

Ameddig a szemem ellát,
öregek a porták,
még a falu bikáját is
leszázalékolták...

Odakünn az öreg réten
öreg birka béget,
megbégeti cefetül az
öreg mindenséget!

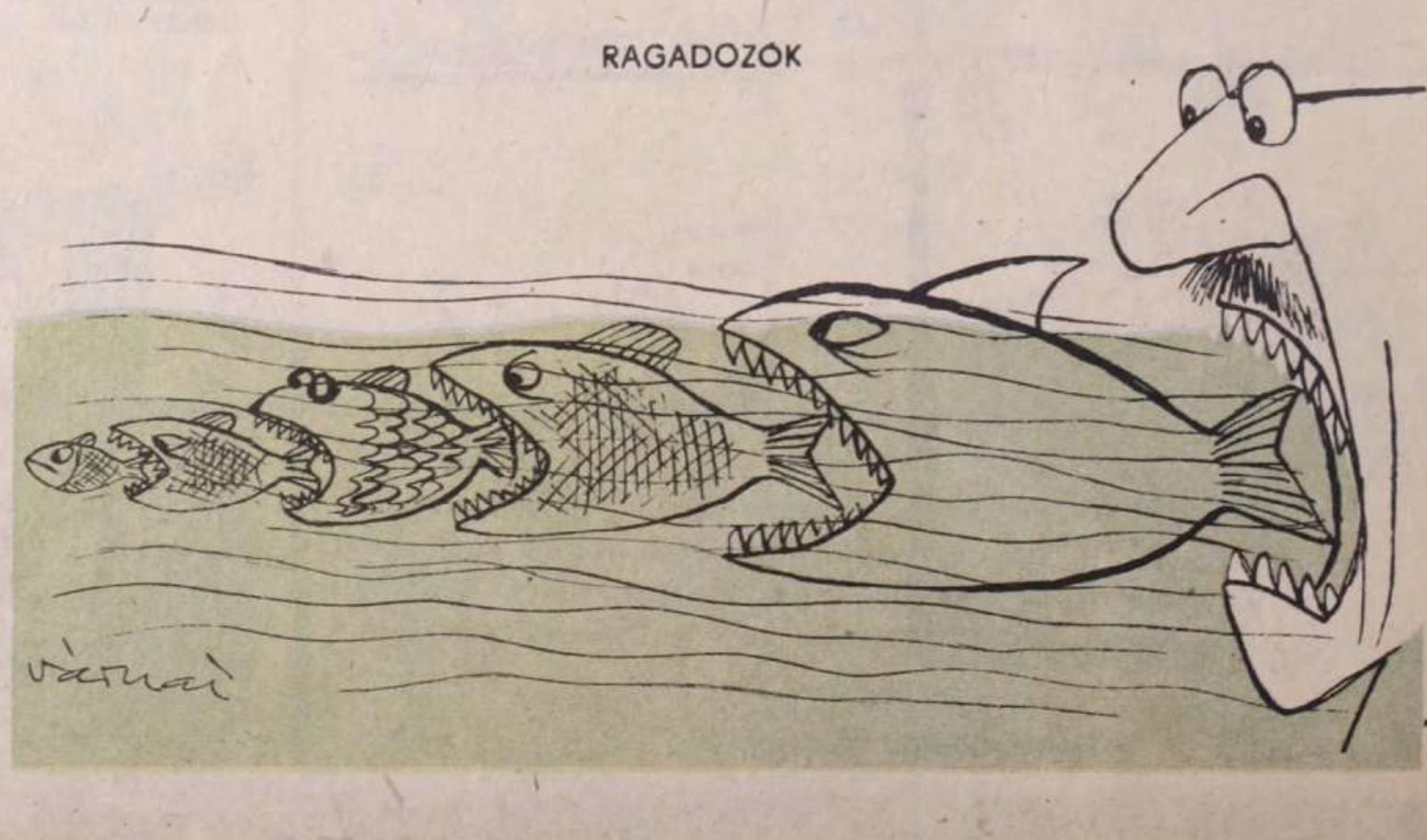
Agg a béka a tó partján,
hallom kuruttyából:
sosem gyógyul ki már többé
idült „huruttyából"...

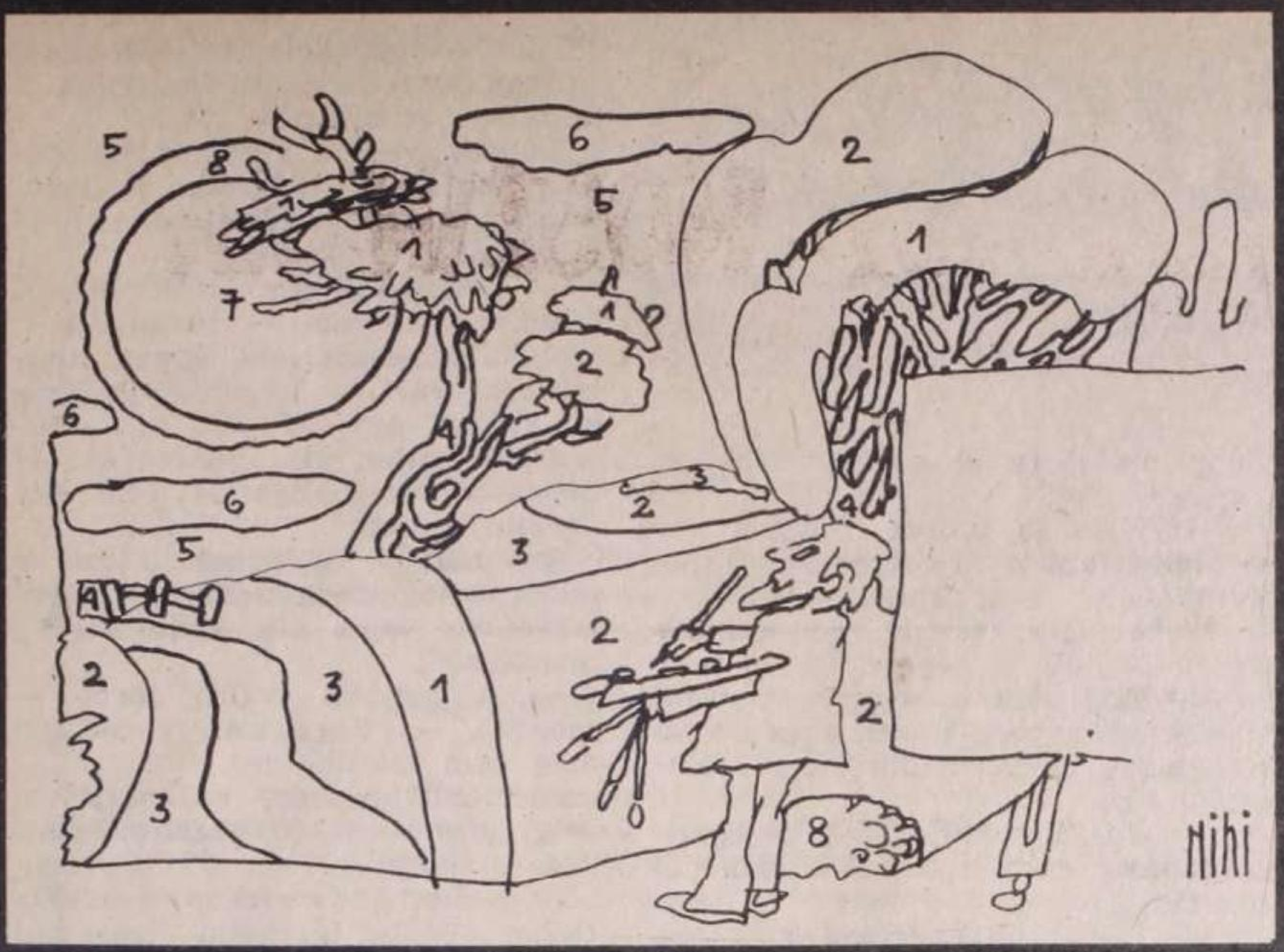
Akárcsak egy téli kemping:
pang a nyúltenyészet,
nyúlvésztől a tenyészetből
így lett nyúlenyészet...

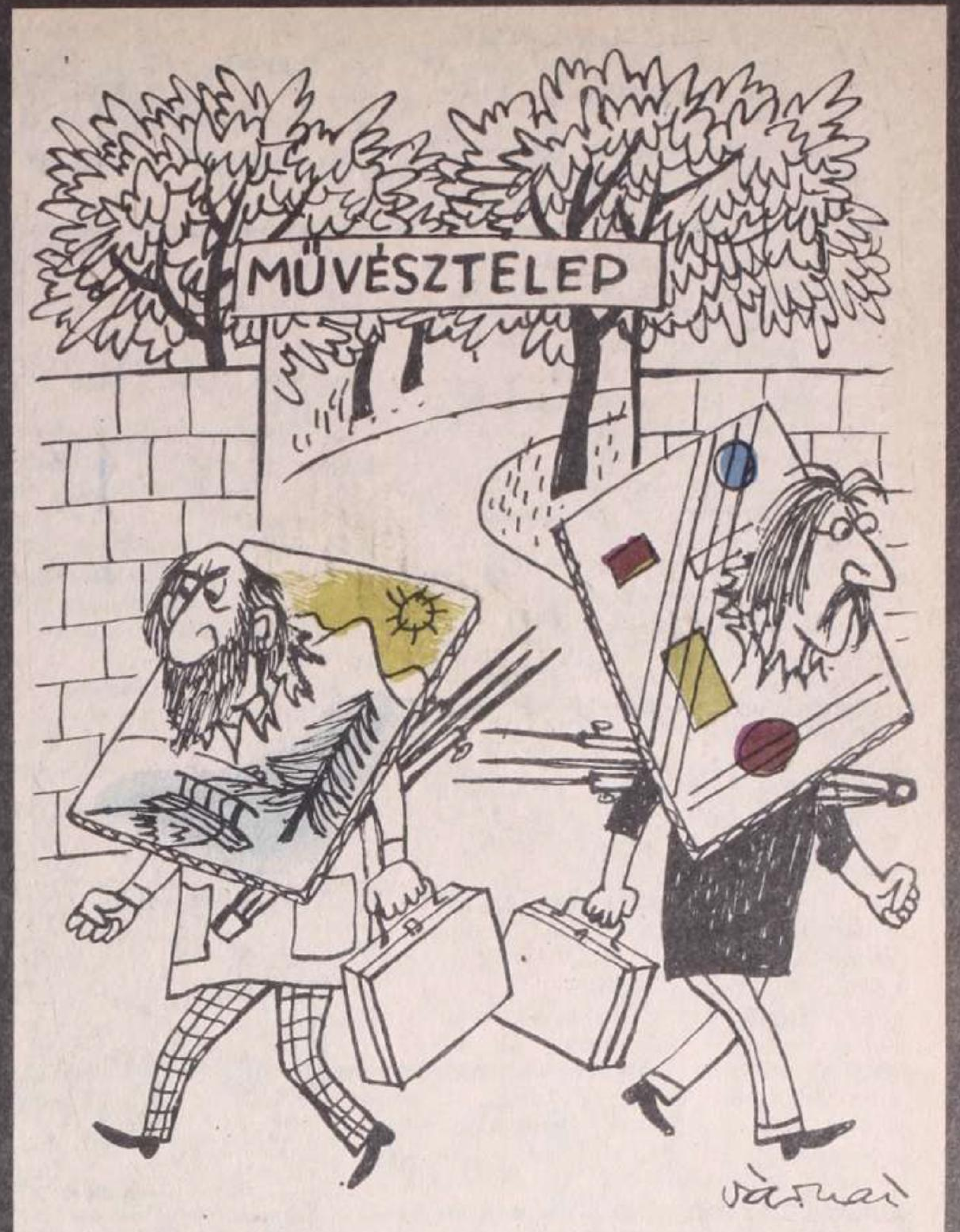
E bús versre egész évi
energiám ráment,
nincs több erőm, mondják ki rá
helyettem az Ámen-t...!

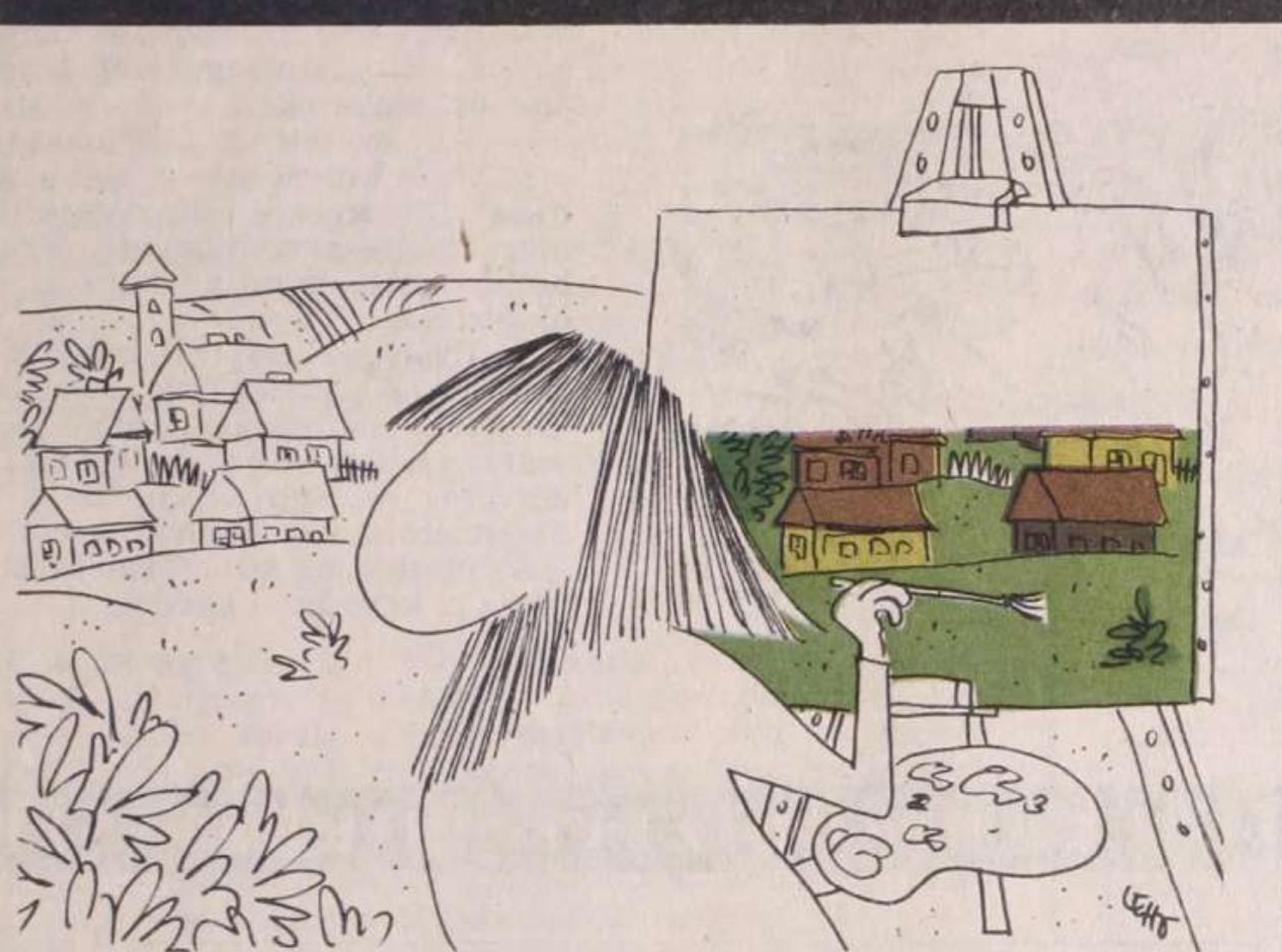

RAGADOZÓK

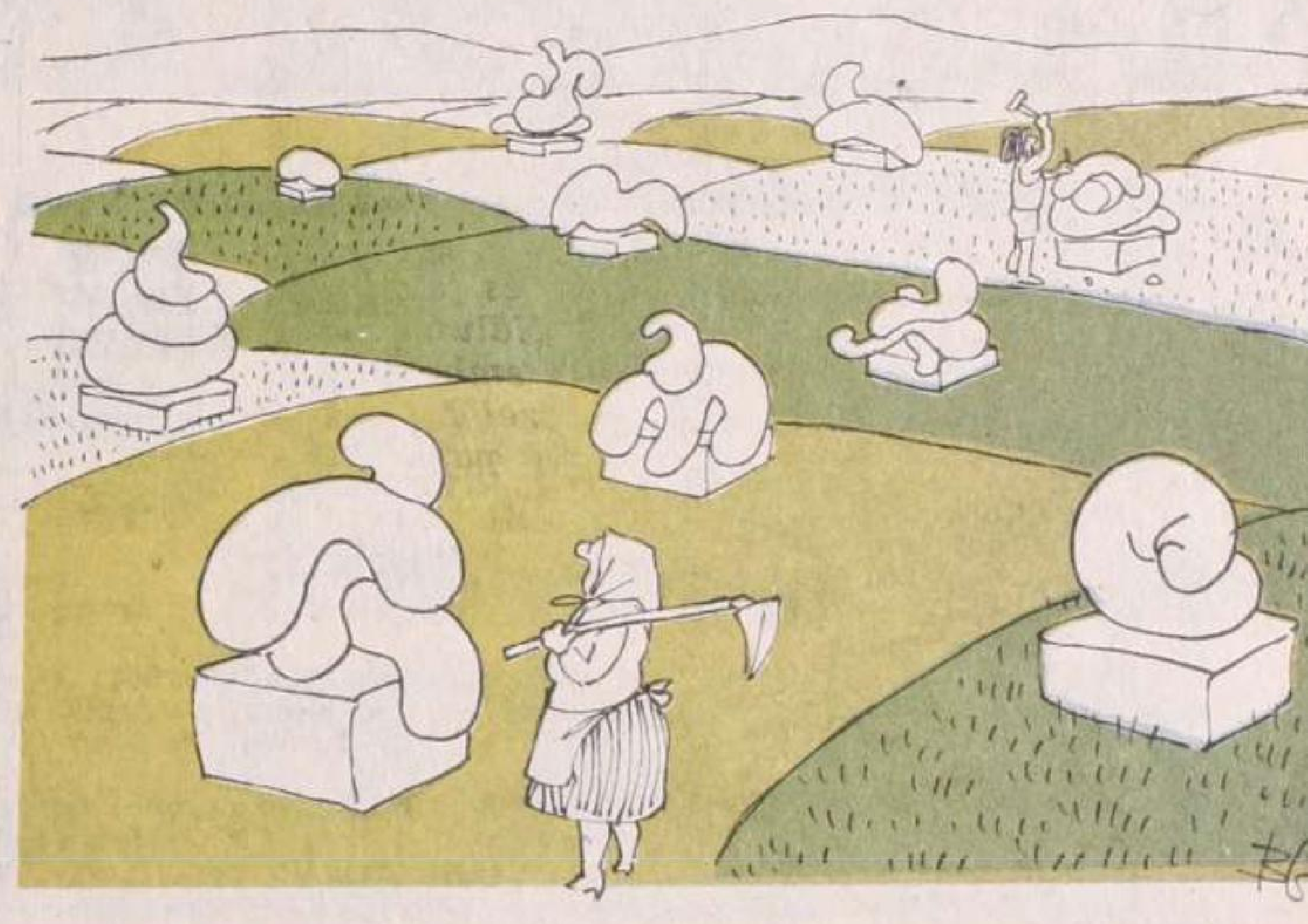

művésztelep

HEGEDÜS, VÁRNAI, LEHOCZKI, BRENNER, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

HAGYMÁZ A VÁROS SZÉLÉN

B/S. RÉSZ: A SKODA

Most egy kicsit átmegyünk demagógba — jelentette ki Sova főorvos, csupa kisbetűvel.

— Hogyan? — kapta fel a fejét a földről Blazej doktor.

— Skodával — mondta Strosmajer, az örök duzzogó.

A kotkodás nővér már éppen szólni készült, de Sova leintette.

— Sokáig azt gondoltam, hogy Szoba vagyok, de azután rájöttem, hogy annak semmi értelme.

Hallgattak egy sort. Elsbeta, a fiatal tojáshéj-doktornő Chopint hallgatott, mások mást.

— A Beatles az nem zene — mondta Elsbetának az ismert érsebész.

A tojáshéj-doktornő csodálkozva húzta fel a szemöldökét.

— Hát akkor maga szerint, mi a zene?

— Az új hullám — mondta a megkérdezett és feltett egy Beatrice nagylemezt. — Ez ugyan nem új hullám, de legalább zene.

Strosmajer a torkát köszörülte, pedig nem is ezért kapta a fizetést. Véletlenül Rezekre tévedt a tekintete.

— Doktor úr, látna csak egyszer centerben, hogy kenterbe verem a kanadaiakat! — szólalt meg az autóbalesetes jéghokista.

— Figyelmeztetem — dörmögte Strosmajer —, ha nem válogatja meg a szavait, négy centiméterrel rövidebb lesz az egyik foga!

Rezek összerezzent, de épp csak egy bakugrásnyira, mert két fontos elvtárs feje tűnt föl az ajtóban. Az egyik a megyétől jött, a másik még nála is fontosabb volt.

— A fiúnak mihamarabb játszania kell! — mondta egyikük.

Storsmajer a fogát szívta, a kórteremben ugyanis nem lehetett dohányozni.

— Megint átmegyünk demagógba — emelte fel a hangját Sova főorvos. — Megnézzük, változott-e ott valami?

— Skodával? — kérdezte Emma, a másfél mázsás háziszemély. — Nem lesz ahhoz túl korán?

Sova az órájára nézett, most kapta külföldről.

— Most vagy Sova — rebegte hangtalanul maga elé.

Hirtelen besántikált a képbe Blazej doktor apósa, aki történetesen épp ott törte el a lábát, ahol a csont is volt.

— Nem is tudom, hogyan lett volna tizenhárom részes ez a sorozat, ha én nem lennék?

Kihúzta magát, de még mindig maradt hely a képernyőn.

— Még csak a közepén tartunk — jegyezte meg Karel, azaz ifjabb Sova. — A harmadik nagyfröccsnél.

— De ki mondja meg a jéghokistának, hogy a műtét után a bal lábán lesz egy anyajegy?

— Mit szólnak majd a kanadaiak? — sipákolt a jéghokista, amikor kitalálta, mit forgatnak a fejükben az orvosok.

Elsbeta megint Chopint hallgatott, ezúttal az érsebész lakásán, mintegy másfél méternyire a franciaágytól.

— Legalább egy Illést lemezt feltehetett volna — füstölgött a szobatársnőjének, aki éppen lombikbébit várt. — Micsoda egy strici! Felcsal egy védtelen nőt a lakására, azután kihasználva az alkalmat, végighallgattat vele egy Chopin lemezt.

Strosmajer már csak a szerep miatt is ingatta a fejét, egyébként kisiskolás kora óta utálta ezt a mozdulatot.

— A legjobb gyalog járni — mondta. — Vagy sehogy, de azt még nem találták fel.

Elsötétült a kép, Emma jelent meg, természetesen kisírt szemekkel.

— Hallotta, főorvosúr? — kérdezte.

— Mit?

— Azt nem tudom, mert nagyothallok. De valamit igencsak beszélnek az emberek!

— Aki szereti az állatokat, ne menjen le kutyába — lépett a szobába fütyörészve Strosmajer és hátrafésülte a szemüvegét. Megtehette, még mindig maradt két dioptriája.

— Ilyen sorozat kell nekünk — mondta a feleségének Általános Elemér, budapesti tévénéző és visszakapcsolt a kettes csatornáról az egyesre. — Épp olyan, mint ez: ötvenperces, egy betűvel sem több.

S mintha mi sem történt volna, várta a következő keddet.

Föld S. Péter

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

„VONALAS" LEVELEK

Ezúttal két olyan levélből is idézünk, melyeknek írói előre biztosak voltak abban, hogy levelüket „agyonhallgatjuk."

Jóakaróm azt mondta, hiába írsz, mert ha jó, azt nem közlik a beképzelt szerkesztők, ha rossz, akkor meg örömmel bedobják a szemétbe. 4 éves korom óta teljesítménybérben dolgozó munkás vagyok, 64 éves koromban a felfelé menő lifttel versenyt futok. Nagyon csodálkozom, hogy a régi labdarúgósztárokat állandóan emlegetik a lapjukban. Legalább a Ludas vegye már tudomásul, hogyha például Albert a legutóbbi VB-n ott lett volna, csak akkor ért volna labdához, ha neki rúgják. Puskás pláne! Legfeljebb állított labdába rúghatott volna. Nézzék meg az „Aranycsapat" című úgynevezett filmet, ahol pontosan lehet látni, milyen lomhán mozognak az ún. sztárok. Az összes szaktanácsadókat és régi futballsztárokat ki kellene dobni a lógós állásukból és beállítani teljesítménybérbe (akkordba) dolgozni, mert különben a magyar labdarúgás ilyen gyenge marad.

Hetesi Vilmos
Budapest, Tátra tér
B/4 ép. 1205

Nagyon egyetértek a Hajnal-dosszié eddigi megnyilvánulásaival. Magam is undorítónak és gerinctelennek tartom a Puskás körüli nosztalgiahullámot. Még jól emlékszem szállóigévé vált mondására: nagy pénz, nagy foci, kis pénz, kis foci! Egyébként ma divattá vált, hogy egykori magyarjainkról szívhez szóló történeteket írnak az újságok — például Németh „Jamesz"-ről, Nemere Zoltánról, vagy éppen Czibor Zoltánról. Mi szükség van ezeknek az embereknek az „átkozmetizálására"? Miért festik a feketét fehérre, vagy rózsaszínűre?
Örülök, hogy van ember Magyarországon — Hajnal Csaba —, aki ezeket a negatívumokat szóvá tette. Nem hiszem, hogy soraim a Hajnal-dossziéba kerülhetnek, mert nem „vonalasak".

Elvtársi üdvözlettel:

Szántó József
Szolnok, Kulich Gy. u. 4. 5000

És egy vers, hogy olvasóink ezen a héten se maradjanak komolyabb irodalom nélkül:

Honfitársam, Hajnal Csaba!
Ludas Matyit ne csapd oda!
Indulatok sisteregnek,
Bosszankodnak, nem értenek,
De aki bölcs, az csak legyint:
Mit számít ma három forint!

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

LIFT-PARÁDÉ

A X. kerületi Újhegyi lakótelepen van egy mókás lift. Havonta általában 6—8 napot üzemel, egyébként pedig rossz. A házban kisgyermekes családok éppúgy laknak, mint hetven-nyolcvan éves nénikék, akik kénytelenek naponta többször is megmászni a fárasztó lépcsőket.

A ház gondnoka a földszinten lakik és a panaszokat eléggé hetyke válaszokkal intézi el, mondván: ő a nyolcadikra járt évekig gyalog. Csak azt nem értjük, hogy akkor miért vállalta el a gondnoki állást és az ügyintézést a földszinten?

Vass Jánosné
egy „kocogó" család tagja:
Budapest, Szőlővirág u. 10. 1108

EGY PIKOLÓ TEJ

Az idén nyáron nemcsak a gyerekek párologtak el az iskolák környékéről, hanem velük együtt tűnt el a közkedvelt iskolatej. Az eladók a megmondhatói, hogy a felnőtt vásárlók közül hányan keresték a kétdecis poharas tejet. Magam is közéjük tartozom. A félliteres, zacskóstejet minden tejpropaganda ellenére sokallom reggelire. Lehet, hogy a tej erő, egészség, nekem jóideje bosszúság. Tetejében a poharas kakaónak is nyoma veszett. Vajon együtt mentek vakációzni?

Feltárcsáztam a kelenföldi tejipart. Megtudtam: tej volna, csak pohár nincs. A Tejipari Szállítási Szolgáltató- és Készletező Vállalat nem szállít, mert a készítő gépsor elromlott. Manapság alkatrészt nem lehet a szögről leakasztani. Az akadályokról a boltokat levélben értesítették. Ám ettől a vásárló nem aludt jobban, csak a tej. A tények változatlanok: se tej, se kakaó, se pohár.

Végül egy jó hír. A tanév kezdetéig, vagy még előbb a gépalkatrész problémа megoldódik. Ihatunk majd iskolatejet — pohárból!

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

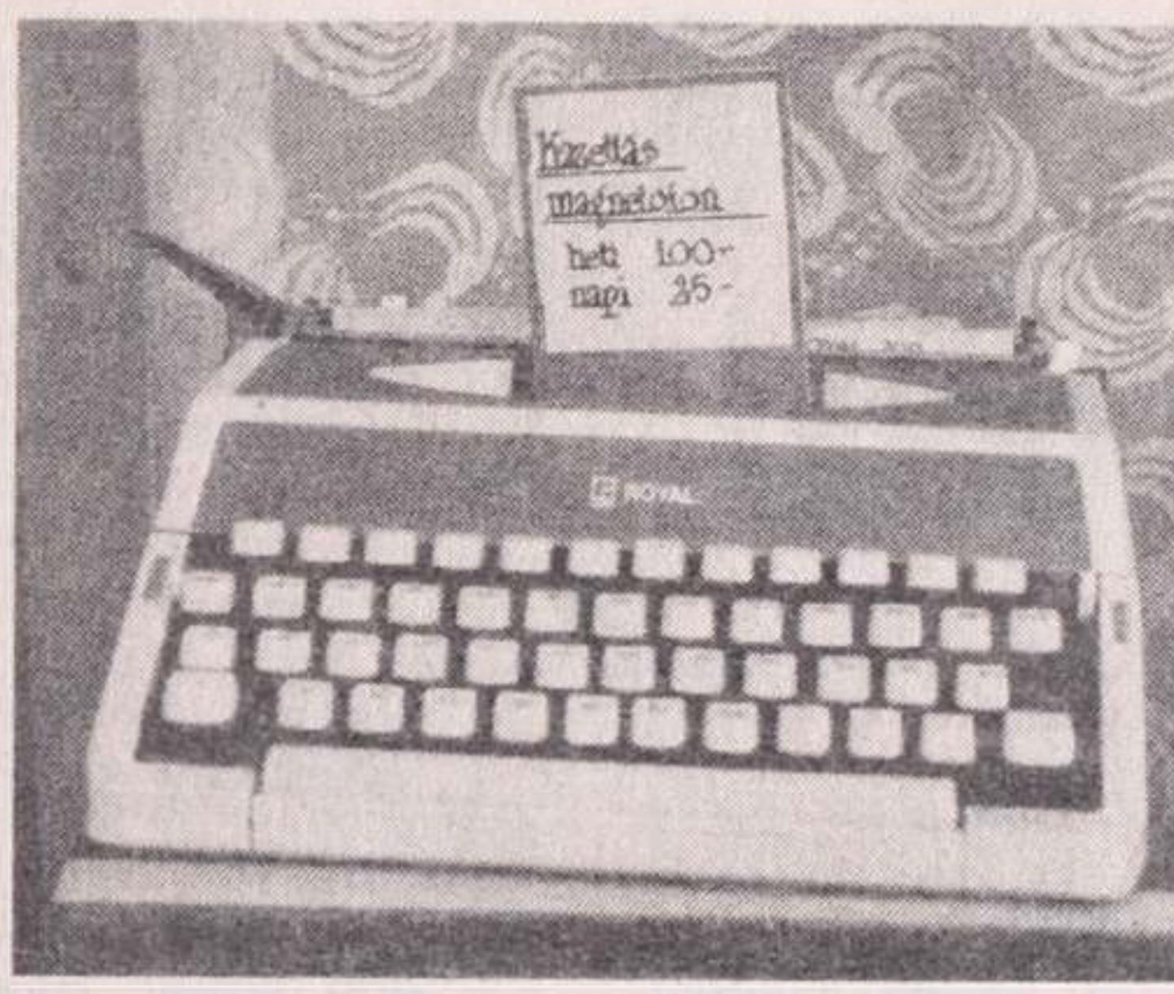
jeli harmat, az éretlenről nem. Ugyancsak jellemző az érett görögdinnyére, hogy ütögetésre, kopogtatásra kongó hangot hallat.

Hangra szedik a dinnyét a híres hevesi termesztők az alföldi, dunántúli ültetvényeken. *Ha elnyeli a hangot* — érett, édes. Ha a kopogtatás *visszaverődik* — a dinnye tök. S ha *pengő han-*

Egyik érett elnyeli, másik érett kongatja. Dinnyét csakis abszolút hallással vásároljunk!
(A Hétfői Hírekből és a Déli Hírlapból ollózta Zimányi Árpád, miskolci olvasónk)

Szabadidőpartnerét, házastársát, élettársát kívánságára megkeressük. Teljes diszkréció!

Mennybéli magasság, hát hová tűnt az a svihák?
(A Kisalföld című lap apróhirdetései között találta Merényi Gábor, szombathelyi olvasónk)

Ez a kazettás magnó hat indigós másolatot is készít a nótáról és a sorok végén mindig csenget.
(Miskolcon fotózta Borka Attila)

KARIKATÚRA SULI

PARKGONDOZÁS

Juhász Ágnes, 12 éves
Békés, Hidvégi u. 16/2.

Seemann Károly, 10 éves
Békásmegyer, Szilke u. 1.

– Ne zavartassák magukat miattam. Tudom mi ez. Nekünk is van televíziónk!...

Székely Erzsi, 12 éves
Csataszög, Rákóczi út 20.

TRIBÜN

A Cincinnati Reds baseballcsapata megszavaztatta a női szurkolókat, kit tartanak az együttes legszemrevalóbb játékosának. Tom Lasorda, a menedzser másnap odakiáltotta Pete Rose-nak, a csapat sztárjának:

— Helló Pete, te lettél a második.

— Remek — kiáltott vissza a játékos. — És ki lett az első?

— A többi huszonnégy holtversenyben.

* * *

Abe Lemonst, a Texas Egyetem híres kosárlabdaedzőjét — közmeglepetésre — azonnali hatállyal kidobta DeLoss Dodds, az egyetem rektora. Magát az edzőt is váratlanul érhette a dolog, mert utóbb így számolt be róla:

— Körülnéztem a szobában, láttam, hogy rajtunk kívül senki sincs jelen és ebből jöttem rá: ez az ember alighanem hozzám beszél.

* * *

Mats Wilander a svédek új, 17 esztendős teniszcsodája a döntőben legyőzte Guillermo Vilast és megnyerte a párizsi Grand Prix-t. A győzelem óriási hatást keltett, sokan már azt mondták, új Björn Borg lépett északról a tenisz világszínpadára. Csak Ion Tiriac, Vilas edzője tiltakozott.

— Túlzás. Svédországban sem születik minden öt évben egy új Albert Einstein.

* * *

A menedzser két játékossal tárgyalt, aztán beszámolt az elnökségnek.

— Amikor az elsővel beszéltem, úgy éreztem, hogy ő a világ legokosabb embere.

— Akkor miért szerződtette mégis a másikat?

— Mert amikor vele beszéltem, úgy éreztem, hogy én vagyok a világ legokosabb embere.

* * *

Leg...
A göteborgi főiskola néhány megszállottja megjavította az időtartam-kosárlabdázás világcsúcsát. Tizenkét fiú kereken 36 órát játszott kilenc lány ellen. A fiúk 4848:1288-ra győztek. Ole Madin 30 órán át egyfolytában vezette a mérkőzést, aztán ájulásszerű alvás vett erőt rajta.

— Rémes volt — motyogta ébredés után. — Azt álmodtam, hogy egy végtelenül hosszú meccset vezetek és a befejezés előtt elalszom.

* * *

Ügyes mondat az United Feature Syndicate hasábjairól:

— A háromnapos vikendet azért találták ki, mert az összes rossz időt lehetetlenség volt két napba belezsúfolni.

(p. p.)

GYÁSZOL A KOLLEKTÍVA

– Az egyetlen volt a brigádban, aki öt korsó sört tudott meginni 47,5 mp alatt!...

– Látod, én mindig ebbe a suliba szerettem volna járni!

– Ön csal!
– Ön is!
– Helyes, így egyenlő ellenfelek vagyunk!

IMPORT HUMOR

NYÁRI EMLÉKEK

– Az idén egyedül utazom. Az európai benzinárak nekem túl magasak.

– És hátra van még utazásunk fénypontja: a Népművészeti Múzeum megtekintése!

– De így legalább gazdagabbak lettek egy útikalanddal!

– Van egy jó hírem! Már csak 104 óra az út Riminiig!

MŰVELT OLVASÓ

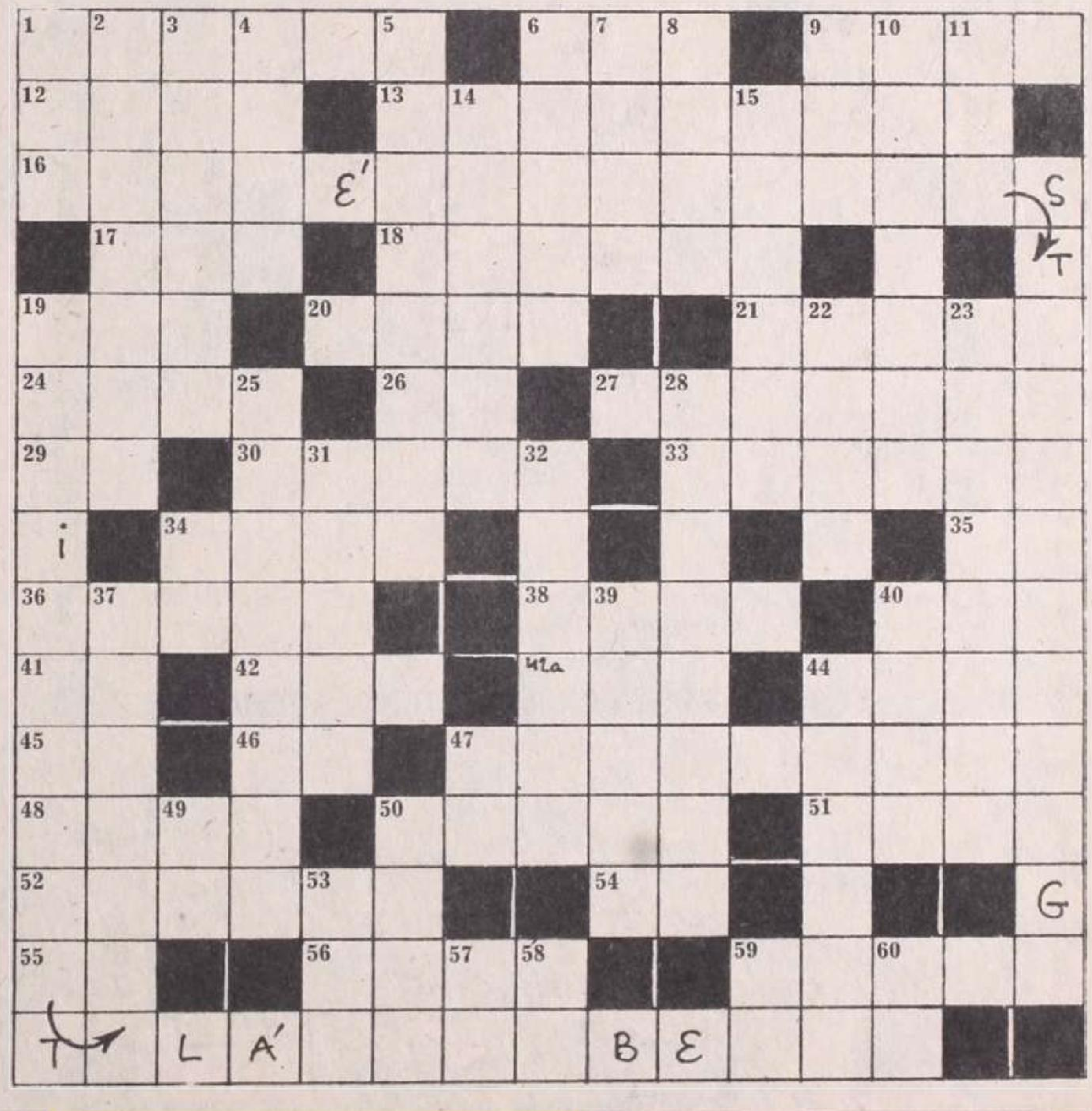
— Mit olvasol mostanában? — kérdi Kovács a barátjától. — May Károlytól A tőkét — hangzik a felelet. Kovács nagyot nevet: — De hiszen azt nem May Károly, hanem Marx Károly írta! — Mindjárt gyanús volt — feleli a barátja — mert... vízszintes 16 — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 6-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Az ókori Róma legnagyobb hadvezéreinek egyike
6. K-val a végén: asztalban is lehet
9. Jókívánság december végén
12. Finom bor
13. A Szovjetunió kikötővárosa a Finn-öbölben
17. Egy olasz filmszínész (Vallone) keresztneve
18. A mitológia harcias hölgye
19. Erre a helyre
20. Erősen kíván
21. A disznótor egyik „műsorszáma"
24. Személyragos határozószó
26. Elem, fém
27. Tartományi székhely Hollandiában
29. D. S.
30. A vegytan tudománya
33. Egyik helyről a másikra cipel
34. Prémes állatbőr
35. A germánium jele
36. Árpád vezér apja
38. Más szóval: omlik
40. Jeles lengyel sci-fi író
41. Mutatószó
42. Munka ellenértéke
42a. Vissza: mohón eszik
44. Recés felületű szövet
45. Tiszteletbeli röv.
46. Az ezüst jele
47. Elsompolyog
48. Élőlények legkisebb fejlődési egysége
50. Szegényes, elhanyagolt külsejű — nem éppen irodalmi szóval
51. Két helyrag
52. Magasabb rangú tisztviselő, esetleg szavalóművész
54. Igeképző
55. Római 1050
56. Görög betű, pesti mozi
59. Egy nyelésnyi ital

FÜGGŐLEGES

1. A Sámuel angol változata
2. Tánc
3. Állam a Közel-Keleten
4. Esés, lövés hangutánzó szava
5. Az USA egyik állama
6. Kocsi, lóval
7. Spanyol női név
8. Európai főváros
9. Az egyik oldal
10. Teszi a szépet a lánynak
11. A görög ábécé egyik betűje
14. Olasz kikötőváros
15. Emberi fogyasztásra alkalmas vízi állat
22. Finn keresztnév (Kekkonen keresztneve)
23. Többnyire fiatal juhok betegsége
25. Cirkuszban szerepel
28. A Szovjetunió polgári légiforgalmát látja el
31. Kínzó érzés
32. Edgar Allan Poe híres versének címe
34. Lám!
37. Vízszintező eszköz
39. Polinéziai nép
40. Szín
44. Bocsánat!
47. S
49. Közeleg
50. Vadnyugati revolver
53. Ének
57. Növény
58. Az americium jele
59. K. N.
60. A vízszintes 51 egyike

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-35
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

IRIGY EMBER

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Magának az a szerencséje, hogy tudja, mikor kell abbahagyni.

200—200 forintot nyert:

Benkő Bertalan, Bp., Derkai u. 39. 1148

Czellér Lászlóné, Bp., Kassai tér 23. 1142

Pongrácz Sándor, Tatabánya, Mártírok u. 93. 2800

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Tót Gyula: Csak csók és más semmi...

Sas György: Az ideális robotnéző

Novobáczky Sándor: Levelek a Balatonról

Nem zörög a haraszt...

– Gyere le, szivem, kezdődik az iskola!

– Nagyon rosszul esik, kartársnő, hogy maga ahelyett, hogy rögtön hozzám fordult volna, a beosztottammal feküdt le a karrierje érdekében ...

– Hé, hagyjon békén! Engem egy gazdag nőtlen külföldi mentsen ki!

– Majd felírunk valamit vérszegénység ellen ...

MŰEMLÉKJELLEGŰ HÁZ

– Mióta ideköltöztünk, legalább már nem jár le az aluljáróba!